

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ακαδημίας 78Δ, 106 78 Αθήνα www.xristianiki.gr Πέμπτη 13 Νοεμβρίου 2008 Φύλλο 785 (1098) Έτος 55ο 1,00€

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Ιερώνυμος:
Δημοψήφισμα
για τον
χωρισμό

ΣΕΛ. 5

ΝΤΡΟΠΗ

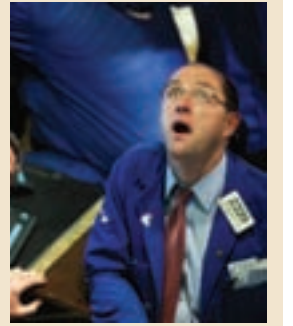
Κολαστήρια
οι φυλακές
2η εβδομάδα
απεργία πείνας

ΣΕΛ. 9, 12

ΚΡΙΣΗ

Αντίθετο στις
χριστιανικές αρχές
το οικονομικό
σύστημα

ΣΕΛ. 6-7

ΟΙ 27 ΤΗΣ Ε.Ε. ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ

Ο λύκος να φυλάει τα πρόβατα!

του Μανώλη
Μηλιαράκη
προέδρου της ΧΔ

Την ακόμα μεγαλύτερη αυταρξικοποίηση και σκληρότητα του διεθνούς οικονομικού συστήματος, του καπιταλιστικού, αποφάσισε η πρόσφατη σύνοδος Κορυφής της Ε.Ε.

Συγκεκριμένα και, όπως τόνισε ο Έλληνας πρωθυπουργός Κωνστ. Καραμανλής, μετά τη Σύνοδο, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, «πρότεινε για την αντιμετώπιση της διεθνούς οικονομικής κρίσης μια προσέγγιση που στηρίζεται σε δύο πυλώνες:

Πρώτον, σε μία νέα χρηματοπιστωτική αρχιτεκτονική, στο πλαίσιο της οποίας απαιτείται μία ισορροπημένη παρέμβαση υποστήριξης του τραπεζικού τομέα. Δεύτερον, στην αντιμετώπιση των προκλήσεων της κρίσης, δηλαδή στη ληγόμενη πραγματική οικονομία».

Ο Κώστας Καραμανλής τόνισε, ακόμη, «ότι για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν στην αρχιτεκτονική του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος, η ΕΕ θα κινηθεί με βάση μία πρόταση τεσσάρων σημείων που παρουσίασε η Γαλλική Προεδρία. Το νέο σύστημα που θα δημιουργηθεί θα πρέπει να έχει μεγαλύτερη διαφάνεια και καλύτερη εποπτεία. Η εποπτεία θα πρέπει να ανατεθεί στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ώστε να αποφευχθούν στο μέλλον κρίσεις, όπως η παρούσα. Είναι βέβαιο, συνεχίζει ο κ. Καραμανλής, ότι δεν θα είχαμε φτάσει στη σημερινή σοβαρότατη κρίση, αν η εποπτεία του χρηματοπιστωτικού συστήματος ήταν καλύτερη και η διαφάνειά του μεγαλύτερη».

Σχολιάζοντας τις πρόσφατες οικονομικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ο πρωθυπουργός, δεν απέκρυψε ότι «τα νέα για την ΕΕ και ιδιαίτερα για τις χώρες της ευρωζώνης δεν είναι διόλου ευχάριστα».

Συνέχεια στη σελ. 2

Συνδιάσκεψη για την Ευρωπαϊκή Ένωση

Στις 20 και 21 Νοεμβρίου (από 17.00-21.30) η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ διοργανώνει Διημερίδα-ανοικτή Συνδιάσκεψη με θέμα: Πολιτικο-οικονομικές εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση και προβλήματα του ελληνικού λαού. Η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στην αίθουσα της Ελληνοβρετανικής Εταιρείας Ρεθύμνου 1Α και Βασ. Ηρακλείου πλησίον του Αρχαιολογικού Μουσείου και του Πολυτεχνείου. Τις εισηγήσεις θα αναπτύξουν διακεκριμένοι πανεπιστημιακοί και άλλοι ειδικοί επιστήμονες και δημοσιογράφοι και θα διεξαχθεί συζήτηση με παρεμβάσεις των συνέδρων.

Μερικά από τα θέματα με συνοπτική διατύπωση είναι:

- Η πολιτική της Ε.Ε. στις διεθνείς σχέσεις.
- Ρωσία, Βαλκάνια και Ε.Ε.
- Η Ε.Ε. για τα εθνικά μας θέματα.
- Μετανάστευση και Ε.Ε.
- Λειτουργία οργάνων της Ε.Ε.
- Τα δικαιώματα των εργαζομένων στην Ε.Ε.
- Το ιδεολόγημα του ανταγωνισμού στην Ε.Ε.
- Πολιτικές της Ε.Ε. για το περιβάλλον.
- Πολιτισμός και Ορθοδοξία στην Ε.Ε.
- Εθνική πολιτική παιδείας στο πλαίσιο της Ε.Ε.
- Αγροτική πολιτική
- Ευρωπαϊκή Ένωση και κοινωνικό κράτος.
- Ευρωεκλογές.

Προσκαλούνται όλοι να συμμετάσχουν ενεργά στη Συνδιάσκεψη για μια σωστή ενημέρωση και στάση.

Τελειώνει ο καπιταλισμός;

Σε πρόσφατη συνέντευξή του στο «Βήμα» (2/11) ο Αμερικανός κοινωνιολόγος Ιμάνουελ Βαθερστάιν δήλωσε ότι κατά την άποψή του διανύουμε την τελευταία πενταετία της τελευταίας φάσης και του τελευταίου κύκλου του Καπιταλισμού, επειδή ως σύστημα έχει παρεκκλίνει υπερβολικά και με πολύ μεγάλη συχνότητα από την κατάσταση της σταθερότητάς του, ώστε αδυνατεί να ξαναβρεί την ισορροπία του.

Πρόσθεσε, επίσης, ότι σε δέκα χρόνια θα αρχίσει να διακρίνεται στον ορίζοντα κάποιο προετοιμαζό-

μενο νέο σύστημα, το οποίο θα αποκρυσταλλωθεί μέσα σε 30-50 χρόνια, αλλά είναι εξ ίσου πιθανό το νέο αυτό σύστημα να είναι πιο βίαιο από τον Καπιταλισμό ή πιο ισόνομο και με μεγαλύτερη ανακατανομή.

Αν οι προβλέψεις αυτές του διεθνούς κύρους καθηγητή έχουν επιστημονική και πραγματιστική βάση, έχουμε εισέλθει σε μία περίοδο αναζητήσεων και επεξεργασίας νέων ιδεών, μοντέλων, δομών και χαρακτηριστικών για τη διαμόρφωση των κανόνων, με τους οποίους θα λειτουργεί η παγκόσμια οικονομία.

Έχουμε μπει σε μια περίοδο αναδιαμόρφωσης των σχέσεων εξουσίας, των γεωπολιτικών ισορροπιών, κοντολογίς των νέων αξιών, πάνω στις οποίες θα οικοδομηθούν οι συνθήκες της ζωής μας και η παγκόσμια πολιτική διαχείριση των κοινών υποθέσεων. Σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο κάθε ιδεολογικοπολιτική συνιστώσα μπορεί να έχει λόγο και να διεκδικήσει ρόλο.

Στη δεκαετία του '50 ο Νίκος Ψαρουδάκης επεξεργάσθηκε τη θεωρία του Χριστιανικού Κοινωνισμού με τα δεδομένα και τις γνώσεις που είχε υπόψη του.

Σήμερα οι χριστιανοσοσιαλιστές και οι προοδευτικοί χριστιανοί γενικότερα, απανταχού της γης, καλούμαστε να αξιοποιήσουμε την πλούσια πνευματική μας παρακαταθήκη και πολιτική εμπειρία. Καλούμαστε να συμβάλλουμε δυναμικά και δημιουργικά στην επεξεργασία των θεωρητικών θεμελίων ενός καινούργιου κοινωνικού συστήματος, που θα στοχεύει στο μεγαλύτερο δυνατό σεβασμό του ανθρώπινου προσώπου-είκονας του Θεού και της κτίσης της «καλής γίαν».

Πάνος Νικολόπουλος

Καθώς το Βατοπέδι καλά κρατεί στις ειδήσεις των 8, μέσα στα πράγματα είμαστε και θα μείνουμε σε όσα λέει ο πατέρας Παΐσιος στις «Επιστολές» του και στο κεφάλαιο «Μοναχισμός και κοσμικό φρόνημα», σελ. 49 κ.ε.

«Θα πρέπει, λοιπόν, όλοι οι Μοναχοί να αποφεύγουμε όσο μπορούμε τα σύγχρονα μέσα για τη λειτουργία της Μονής και να σεβαστούμε την έρημο με το να προσαρμόζουμε τον εαυτό μας με αυτή, για να μας χαρίσει τότε και η έρημος την αγία της ηρεμία και να βοηθηθούμε στην ειρήνευση της ψυχής μας από τα πάθη μας. Δεν είναι σωστό να θέλουμε να προσαρμόσουμε την έρημο με τον κοσμικό μας εαυτό, διότι είναι αμαρτία να τιμάζουμε την έρημο.

Όποιος θέλει από τους μο-

ντέρνους μοναχούς, μπορεί να κτίσει μια Μονή πάνω σε μια πολυκατοικία, για να έχει όλες τις ευκολίες του κόσμου που θέλει και να απολαμβάνει τα φώτα ή να ανεβαίνει στον τρίτο ουρανό με το ασανσέρ και ασφήσει την έρημο ήσυχη.

Δυστυχώς, μερικοί τέτοιοι μοναχοί με όλο αυτό το κοσμικό τους φρόνημα μεταφέρουν και όλο το κοσμικό τους πνεύμα στην έρημο, με όλα τα κοσμικά μέσα, και συνέχεια ασχολούνται με αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, με εξωραϊσμούς εξωτερικούς, με τούβλα και γλάστρες ένα σωρό και κοσμοποσοίνοι τι θα πει δεν ξέρουν, παρά μέριμνα, φαϊ καλό και τούβλα. Όλο αυτό φανερώνει τους ανθρώπους τους σαρκικούς, που είναι τούβλα-πηλός και όχι πνεύμα Θεού. (Δεν εννοώ τα νεόκτιστα Μοναστήρια που

ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΤΟΥ Κ. ΚΑΛΧΑ

Μοναχισμός με κοσμικό φρόνημα;

αγωνίζονται για να στεγαστούν).

Όταν, λοιπόν, ο Μοναχός δεν βρει την πνευματική εργασία, δεν βοηθηθεί και από τον Γέροντα και ασχολείται όλο με εξωτερικά, ασφαλώς αγριεύει πνευματικά και στο κελλί του ούτε δεμένος δεν μπορεί να καθήσει. Πάντοτε θα του αρέσουν οι επαφές με τους ανθρώπους, να κάνει ξεναγήσεις, να λείει για τους θόλους και τις αρχαιολογίες, να τους δείχνει τις γλάστρες με τα διάφορα λουλούδια, να τους κάνει ένα πλούσιο κοσμικό γεύμα και να αναπαύει εξωτερικούς μόνον ανθρώ-

πους. Εάν εξετάσει κανείς και τι είδους ανάπαυση είναι, θα ιδεί ότι δεν είναι αυτό ανάπαυση αλλήλ απλώς με την απασχόληση αυτή ξεχνούν τις στενωχώριες τους λίγο οι άνθρωποι και πάλλι επανέρχονται στο άγχος, διότι το κοσμικό φρόνημα είναι σαν το σαράκι που δουλεύει.

Ο σκοπός επομένως των Μονών είναι πνευματικός και δεν θα πρέπει να υπάρχει το κοσμικό στοιχείο αλλήλ το ουράνιο, για να πλημμυρίζουν στις ψυχές οι παραδεισένιες γλυκύτητες. Στα κοσμικά δεν μπορούμε να συναγωνιστούμε τους κοσμικούς, διότι όσο

νάναι, οι κοσμικοί έχουν περισσότερα μέσα. Επομένως; Οι καμμένοι οι κοσμικοί θέλουν από μας τους μοναχούς κάτι το ανώτερο και για να πετύχουμε το ανώτερο θα πρέπει να αποφύγουμε κάθε ανθρώπινη παρηγοριά. Διότι αδύνατο είναι να νιώσουμε τη θεία παρηγοριά (την παραδεισένια γλυκύτητα), εάν δεν αποφύγουμε την κοσμική και εάν δεν πεθάνει τελείως το κοσμικό μας φρόνημα.

Ο Καλός μας ο Θεός τη ζωή του ανθρώπου την έκανε πολύ γλυκειά, με την καλή της έννοια, την πνευματική, αλλήλ μερικοί από μας την κάνομε κόλλασση με τις κακομοιρίες μας, που δεν πετάμε από πάνω μας το κοσμικό φρόνημα, για να τα αντιμετωπίσουμε τα πράγματα πνευματικά. Και τότε την κάνουμε την ζωή μας γλυκειά, με την

κακή της έννοια και δεν θέλουμε να πεθάνουμε ποτέ και όσο περνάει τα χρόνια, μας αυξάνει και το «άχ» της αγωνίας και γεμίζει η ψυχή μας από άγχος. Φθάνουμε δηλαδή πολλές φορές μερικοί ταλαιπώροι άνθρωποι σε τέτοιο σημείο, που θέλουμε να κρατήσουμε την ψυχή μας μέσα στην εκατόχρονη εξαντλημένη μας σάρκα με ορό και να λέμε «είναι γλυκειά η ζωή» και να τρέμουμε μην πεθάνουμε· ενώ για έναν πεθάνομο κοσμικό και αναστημένο πνευματικό δεν υπάρχει καθόλου αγωνία, φόβος και άγχος ποτέ, διότι και το θάνατο τον περιμένει με χαρά, επειδή θα πάει κοντά στο Χριστό και θα αγάλλεται και για το ότι ζει πάλλι, χαίρεται, διότι ζει πάλλι κοντά στο Χριστό και νιώθει ένα μέρος της χαράς του Παραδείσου επί της γης...»

Συλλυπητήρια

Μεγάλη λύπη μας κατέλαβε, όταν ακούσαμε το βράδυ της Παρασκευής για τον αδόκητο και ξαφνικό θάνατο του νεότερου αδελφού του Δημήτρη Πάντου, νέου θεολόγου, διορθωτή και συνεργάτη της «Χριστιανικής». Ο Κωνσταντίνος ήτανε νιόβγαλτο παιδί, φοιτητής ακόμα, μια αθώα ψυχή. Η κηδεία του έγινε προχθές, Τρίτη, εν μέσω γενικού θρήνου των συγγενών και των φίλων. Στην κηδεία παρέστη ο πρόεδρος της «Χ.Δ.» Μ. Μνηστιάκης και άλλοι αδελφοί του Κινήματος, εκφράζοντας τα θερμά συλλυπητήρια σε οικείους και συγγενείς.

Ευχόμαστε ο Χριστός και Θεός μας να αναπαύει τον Κωνσταντίνο «όπου επισκοπεί το φως του προσώπου Του» και στον αδελφό Δημήτρη και τους συγγενείς του ευχόμαστε κουράγιο και καλή δύναμη.

Συμπαράσταση στον Οτσαλάν

Ογκούται το κίνημα συμπαράστασης στον Κούρδο ηγέτη Αμπντούλ Οτσαλάν σ' ολόκληρη την Τουρκία.

Αίτημα: Να μεταχθεί ο Οτσαλάν από το κοιταστήριο της νησίδας Ιμραλί, όπου είναι ο μόνος (!) φυλακισμένος σε άλλες φυλακές και να τερματιστεί έτσι η απομόνωση και ο βασανισμός τους.

Τελικά αποδεικνύεται ότι ο Οτσαλάν είναι εξίσου επικίνδυνος για το καθεστώς ως κρατούμενος όπως και

όταν ήταν ελεύθερος. Όπως πάντα, έτσι και τώρα εμείς είμαστε συμπαράστατες του «Άπο».

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Παρακαλώ να με εγγράψετε συνδρομητή στη «Χριστιανική». Η αποστολή να γίνεται στην παρακάτω διεύθυνση:

ΕΠΩΝΥΜΟ : .....
 ΟΝΟΜΑ : .....
 ΟΔΟΣ : ..... ΑΡΙΘ.: .....
 ΠΟΛΗ : ..... ΚΩΔΙΚΟΣ: .....
 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ : ..... ΤΗΛΕΦ.: .....
 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: e-mail: .....

ΣΗΜ.: Η «Χ» κυκλοφορεί κάθε δεύτερη ΠΕΜΠΤΗ και η ετήσια συνδρομή είναι 20€, που μπορούν να καταβληθούν, είτε με ταχυδρομική επιταγή είτε με κατάθεση στην Εθνική Τράπεζα, με ταυτόχρονη ενημέρωσή μας τηλεφωνικά ή με επιστολή.

• Η Διεύθυνσή μας: Εφημερίδα ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ, Ακαδημίας 78 Δ, 106 78 Αθήνα, Τηλ.: 210 38.06.863, 210 38.11.302, fax: 210 38.06.262.
 • Αριθμός λογ/σμού στην Ε.Τ.Ε.: 040/626560-06, με δικαιούχο: ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΣΟΥ ΜΕΤΡΑΕΙ

Η επιτροπή της «Χριστιανικής Δημοκρατίας» για τις Ευρωεκλογές έχει ανάγκη από την γνώμη ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ της «Χριστιανικής», σχετικά με το ενδεχόμενο καθόδου της Χ.Δ. στις Ευρωεκλογές του Ιουνίου.

Γ' αυτό δημοσιεύουμε σχετικό ερωτηματολόγιο, στο οποίο μπορείτε να απαντήσετε και να το αποστείλετε στην διεύθυνση Εφημερίδα «Χριστιανική», Ακαδημίας 78Δ, 106 78 Αθήνα ή στο e-mail:

xristianiki@xristianiki.gr, ή με μήνυμα στο κινητό: 6944-234783, γράφοντας το ονοματεπώνυμό σας, τον αριθμό της ερώτησης και την απάντηση. Π.χ. για την 1η ερώτηση, εάν επιλέξετε την απάντηση Α, γράψτε 1 Α κ.λπ.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

1. Πιστεύεις ότι τις απόψεις, που θα επεξεργαστεί περαιτέρω η «Χριστιανική Δημοκρατία» στη Συνδιάσκεψη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (20-21 Νοεμβρίου), θα πρέπει να τις προβάλλει συμμετέχοντας και στις Ευρωεκλογές;

A: ΝΑΙ B: ΟΧΙ

2. Αν συμφωνείς με την συμμετοχή στις Ευρωεκλογές, πιστεύεις ότι η Χ.Δ. πρέπει να συμμετέχει:

A: μόνη της
 B: σε συνεργασία με άλλα κόμματα (σημείωσε ποια)
 Γ: σε συνεργασία με ανεξάρτητες προσωπικότητες ή κινήσεις πολιτών με κοινές θέσεις (σημείωσε ποιες)

3. Στην περίπτωση που η «Χριστιανική Δημοκρατία» θα κατέβει στις εκλογές, μπορείς να βοηθήσεις με:

A: Χρηματική βοήθεια
 B: Προσωπική εργασία
 Γ: Συζητήσεις με φίλους

4. Είσαι
 A: μέλος της «Χριστιανικής Δημοκρατίας»
 B: φίλος της «Χριστιανικής Δημοκρατίας»
 Γ: αναγνώστης της εφημερίδας «Χριστιανική»

5. Σημειώστε όποια άλλη παρατήρηση θεωρείτε χρήσιμη για το θέμα αυτό.

6. Εάν επιθυμείτε, συμπληρώστε διεύθυνση και τηλέφωνο ή μόνο τηλέφωνο.

Άγγελος Δακουτρός
 ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται με ραντεβού:
 Ζυμπρακάκη 59, Κ. Πατήσια
 (πλησίον ηλεκτ. σταθμού Αγ. Νικολάου)
 Τηλ.: 210.8310.210, Κιν.: 6944.2347.83

Τό κακό αυτοκαταστρέφεται

«Ο ύπαρκτος σοσιαλισμός θα καταρρεύσει ως μην καυχάται όμως η Δύση, διότι και αυτή θα έχει την ίδια τύχη, διότι και ο καπιταλισμός θα καταρρεύσει παταγωδώς. Διότι τό κακό αυτοκαταστρέφεται».

Τήν πρόβλεψη αυτή, πού κατά τό ένα σκέλος έχει έπιβεβαιωθεί πλήρως και κατά τό άλλο φαίνεται νά μή διαψεύδεται είχε κάνει τό 1973 ό άείμνηστος Γαβριήλ Άρνέλλος.

Τό ηλεκτρονικό φακέλωμα γενικεύεται

«Καμιά προστασία για τον πολίτη δεν μπορεί να υπάρξει από την έπεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και με κανένα νόμο, γιατί η πρόοδος της τεχνολογίας και της επιστήμης της Πληροφορικής πάνω στην οποία στηρίζεται και η Συνθήκη Σένγκεν, είναι τόσο τρομακτική που καμιά νομική σκέψη δεν είναι δυνατόν να την προφθάσει».

Τη διαπίστωση αυτή έκανε πριν από χρόνια, επί κυβερνήσεως Κώστ. Σημίτη, ο αδελφός του τότε πρωθυπουργού, καθηγητής στο γερμανικό Πανεπιστήμιο της Φρανκφούρτης και ειδικός στα ζητήματα Πληροφορικής, ο Σπύρος Σημίτης.

Ήταν η εποχή που διδάμε άγρονες για να μην περάσει η Συνθήκη Σένγκεν.

Από τότε μέχρι σήμερα έχουν συμβεί τρομερές εξελίξεις. Έτσι αν οι επισημάνσεις του Σπ. Σημίτη είχαν τότε ισχύ μιά φορά, σήμερα έχουν ισχύ εκατό φορές.

Τό ηλεκτρονικό φακέλωμα με τον Έναιο Κωδικό Άριθμό Μητρώου

(Ε.Κ.Α.Μ.), είχε γίνει προσπάθεια να θεσμοθετηθεί με νομοσχέδιο του μακαρίτη

Μένιου Κουτσόγιωργα, της πρώτης κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ. Η Χ.Δ. τότε, με συνεχείς και επίμονες παρεμβάσεις στη Βουλή του αιεμνήστου προέδρου της Νικ. Ψαρουδάκη και με αγωνιστικές εκδηλώσεις της Ε.Χ.Ο.Ν., όπως τό φεστιβάλ στο Άλλος Παγκρατίου, είχε ταχθεί δυναμικά εναντίον του ηλεκτρονικού φακέλωματος. Μ' αυτό καταργείτο επισημως και νομίμως ό σεβασμός και τό άπαραβίαστο του προσώπου, σέ αντίθεση με θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος. Δυ-

στυχώς όμως τόσο η Συνθήκη Σένγκεν όσο και άλλες παρόμοιες έχουν γί-

νάν και έφ' όσον αυτή ενδιαφέρει την έξουσία.

Τώρα τό Ύπουργείο Άπασχόλησης με τό άρθρο 153 του ν. 3655/2008 καθιερώνει από 1-6-2009 υποχρεωτικά την Ήλεκτρονική Κάρτα Κοινωνικής Άσφάλισης (Η.Κ.Κ.Α.) με όρισμένο Άριθμό Μητρώου Κοινωνικής Άσφάλισης. Χωρίς την κάρτα αυτή ούδεμία συναλλαγή του πολίτη με τίς Άρχές θά μπορεί να πραγματοποιηθεί.

Θεωρείται δεδομένο ότι στο microchip της Κάρτας θά έχουν άποθηκευθεί όλα τα εθια προσωπικά δεδομένα και φυσικά τά έχοντα σχέση με την υγεία και την κοινωνική συμπεριφο-

ρά του πολίτη. Αυτό σημαίνει ότι μέσω της Η.Κ.Κ.Α. ό καθένας μας θά παύσει να διαθέτει προσωπικό άπόρρητο. Καί, ενώ αυτό είναι δεδομένο, πρέπει, επίσης, να θεωρείται δεδομένο ότι ό πολίτης θά πάρει υποχρεωτικά και αναγκαστικά την Η.Κ.Κ.Α. ...«για την καλύτερη εξυπηρέτησή του». Μή ξεχνούμε, έξ άλλου, ότι «για τό καλό μας», «για να μη ταλαιπωρούμαστε», και πολλά άλλα παρόμοια γιατί, κυκλοφορούν πληθος άλλων «έξυπνων» καρτών. Κάρτες για τράπεζες, κάρτες για δίοδια, κάρτες για πάρκινγκ κ.λπ. Όλες αυτές περιέχουν προσωπικά δεδομένα. Καί μέ όλες αυτές είναι δυνατόν να παραβιαστεί ή σφαίρα του προσωπικού άπορρήτου.

Τελικά, μπροστά στην «άξια» και τό «άγαθό» της διευκόλυνσης οι αντίστασεις μας άμβλύνονται και ή παράδοση στα δίκτυα του Μεγάλου Άδελφού γίνεται εθια βούληση και την ύπογραφή μας! Μέχρι τότε;

Μανώλης Μηλιαράκης

Τό ΙΚΑ δεν είναι Δημόσιο;

Τό επίδομα Πρόνοιας, κάπου 250 ευρώ άνα μήνα, θέλησε να διεκδικήσει ένας πατέρας για τό παιδί του που χαρακτηρίστηκε ως Άτομο Με Ειδικές Άνάγκες (Α.Μ.Ε.Α.).

Η αρμόδια Υπηρεσία τον εννήμερωσε ποια δικαιολογητικά απαιτούνται. Ανάμεσά τους και Γνωμάτευση της Υγειονομικής Επιτροπής του Δημοσίου ότι τό παιδί είναι Α.Μ.Ε.Α. με τάδε ποσοστό.

— Έχω πρόσφατη Γνωμοδότηση της Υγειονομικής Επιτροπής του ΙΚΑ που αναγνωρίζει ποσοστό αναπηρίας 80%, άπάντησε ο γονιός.

— Α, δεν κάνει. Ο Νόμος απαιτεί Γνωμάτευση της Επιτροπής του Δημοσίου.

— Καλά, τό ΙΚΑ δεν είναι Δημόσιο; Διερωτήθηκε ο ενδιαφερόμενος πολίτης.

— Έτσι λέει ο Νόμος...

Για να συμπληρωθεί τό πάζλ της μαζοχιστικής, για τους πολίτες, γραφειοκρατίας: Το ραντεβού για την εξέταση από την Επιτροπή του Δημοσίου ορίστηκε για τις 11 Φεβρουαρίου του 2009!

Ο Σύνθηγορος του Πολίτη ποια γνώμη έχει;

Τελειοθηρία: θρησκεία του 21ου αιώνα;

Η λέξη «τελειοθηρία» προέρχεται από τη λέξη «τελειότητα». Σημαίνει πίστη στην ιδέα ότι η τελειότητας (κάποιου ή κάποιων) πρέπει να είναι η φιλοδοξία του καθενός μας. Η ιδέα αυτή της τελειοθηρίας προέκυψε από τό προτεσταντικό περιβάλλον τον 19ο αιώνα και μεταφέρθηκε στην κλασική τελειοθηρία, που διαμορφώθηκε από τους Καντ, Λάιμπνιτς και τους Μαρξιστές. Στην αρχή σήμαινε την τελειότητα, στο δικό σου ηθικό κώδικα, καλλιέργεια των χαρισμάτων και των ταλέντων. Αλλά και στον Νίτσε «τον Υπεράνθρωπο» πνέει αγέρας τελειοθηρίας.

Αξίζει να προσέξουμε την προσέγγιση του π. Σπυρίδωνος Μπελαντίν, την οποία διαβάσαμε σε κάποιο άρθρο του σχετικά με τις σύγχρονες κοινωνικές ασθένειες και τις πολύ σπουδαίες επισημάνσεις που κάνει, με αφορμή ένα «μοτό» που διάβασε σε ένα περιοδικό: «Χώθηκα βαθιά στους καταλόγους του ΙΚΕΑ και αναρωτήθηκα: Τι είδους τραπεζαρία με ορίζει σαν πρόσωπο;».

Σε καιρούς, που τα τρία τέταρτα των Ελλήνων είναι υπερχρεωμένοι στο πέλαγος των στεγαστικών και των καταναλωτικών δανείων, σε μια ατμόσφαιρα αβέβαιη με μωριά βαριά επικείμενου «κραχ», οι επισημάνσεις του π. Μπελαντίν μπορούν να οδηγήσουν σε εύστοχες και καιρίες επισημάνσεις.

Θα πρέπει εδώ να προσέξουμε

κάτι σημαντικό: τη διαφορά της ευαγγελικής ρήσης: «τέλειοι γίνεσθαι, όπως ο πατήρ εν τοις ουρανοίς τέλειος εστι (Ματθ., 5, 48) και της κλασικής τελειοθηρίας.

Στην Εκκλησία μας, καλό είναι κάτι που γίνεται στο όνομα του θεού, και τελειοθηρία θα λέγαμε ότι είναι ο αυτοκαθαρισμός με τη βοήθεια του θεού σε όλα τα είδη εκτροπής της φύσης μας. Το καλό στην πεπτωκυία φύση μας είναι ανάμεικτο με τό κακό και έτσι τό καλό μόνο του γίνεται κακό, όπως η νόστιμη και υγιεινή τροφή γίνεται τοξική, όταν αναμειγνύεται με δηλητήριο.

Ο άγιος Ιγνάτιος Μπρασιανίνωφ, στο βιβλίο του «Προσφορά στο σύγχρονο μοναχισμό», γράφει: «Πρόσχε να μην κάνεις τό καλό της πεπτωκυίας φύσης σου! Κάνοντας αυτό τό καλό, θά αναπτύξεις την πεπτωκυία φύση σου, την αυτο-αξία σου και τον εγωισμό σου, θά πλησιάσεις πολύ στο να μοιάσεις με τους δαίμονες». Από πλεονάζουσα χριστιανικής, κάθε δραστηριότητα, ακόμα η πιο σωστή και ευγενική, δεν είναι τέλεια, εφόσον είναι δηλητηριασμένη με την προσωπική μας ατέλεια. Αυτό τό ελάττωμα θεραπεύεται με ταπεινώση και αυτομεμψία.

Η σύγχρονη τελειοθηρία διαφέρει από την κλασική. Σ' ευρύτερη έννοια, έχει τροποποιηθεί στη ιδέα των υψηλών μέτρων της καθημερινότητας πνευματικά με τους όρους: «όλα ή τίποτα», υπερβολική προσοχή ή αποτυχίες και ασυτηρότητα.

Σύμφωνα με τον Γκόρντον Φλέτ, καθηγητή της ψυχολογίας στο πανεπιστήμιο του Τορόντο, η τελειοθηρία είναι ψυχική ασθένεια, εκφρασμένη σε ένα είδος «πάθους με μικρά πράγματα, ασήμαντα θέματα και προσπάθειες να μπει τό όλο θέμα σε κάποιο επίπεδο ιδανικού, στην «τελειότητα». Κατά κανόνα, οι τελειομανείς δεν έχουν φίλους και δεν παραδέχονται ότι είναι ψυχικά ασθενείς. Ενδόμυχα είναι υπερήφανοι για τον εαυτό τους και πιστεύουν ότι είναι κάτι τό μοναδικό και πολύτιμο.

Υπάρχουν πάρα πολλοί τέτοιοι άνθρωποι αυτού του είδους παντού. Στο χώρο της παιδείας (τό σύνδρομο του καλού μαθητή: αγώνας για καλούς βαθμούς, φόβος μη χαθεί η ταμείλα του «καλού παιδιού», ή ξεπέσει στην εκτίμηση των γονέων και των δασκάλων, επιθυμία να μπει σε καλό πανεπιστήμιο), στον τουρισμό (μνιακός ταξιδευτής) και ατέλειωτες προσπάθειες να γίνεται περισσότερο ωραίος ή ωραία με πηλαστικές εγχειρήσεις και εξαντλητική γυμναστική. Στο χώρο της καριέρας, εκεί οι τελειομανείς τελειώνουν με νεύρωση στο στομάχι ή με κατάθλιψη. Αυτή η ασθένεια βγαίνει σαν υποχρέωση και πέφτει τελικά σε παραλογοισμό. Όταν ένα πρόσωπο συνειδητά πιστεύει ότι κανείς άλλος εκτός από αυτόν δεν είναι σε θέση να κάνει τη μη ή την άλλη εργασία προσπαθεί ώρες να φέρει την «τελειότητα» και στο ελάχιστο τμή-

μα του έργου που έχει αναλάβει και τελικά αποδεικνύεται ότι είναι ανεπαρκής.

Ήταν ο Καθβίνος που διεκήρυξε ότι ο κύριος παράγων που προσδιορίζει την εκπήρωση της αποστολής του ανθρώπου είναι η επιτυχία στην επαγγελματική του ζωή. Αυτή είναι η βάση των σημερινών αντιλήψεων για την αγορά, τον ανταγωνισμό και την προσωπική επιτυχία στη δυτική κοινωνία. Εκεί μας οδήγησε ο λανθασμένος προτεσταντικός δογματισμός, στη σημερινή τελειοθηρία για ατελείωτη υλική άνεση και υψηλές θέσεις στην κοινωνία. Αυτός που έχει φτάσει αυτούς τους στόχους είναι «τέλειος».

Εδώ στηρίζεται η θρησκεία της κατανάλωσης, με οδυνηρή συνέπεια τη ραγδαία πτώχευση, που θα οδηγήσει σε καταιγιστικό αριθμό αυτοκτονιών.

Ο π. Σ. Μπελαντίν λέει: «Η τελειοθηρία, ως άκαρδη επαγγελματική προσπάθεια για ανέλιξη και υψηλού επιπέδου υλισμός, χαρακτηρίζεται σαν τη μεγαλύτερη σκλαβιά και απάνθρωπη φάση, που θά μπορούσε να διέλθει ο σύγχρονος άνθρωπος. Καταπίεση που εμφολεύει στις μπουτίκ, τα σούπερ-μάρκετς και στους ναούς του «πολιτισμού», όπου εκεί είναι τό μόνιμο πανηγύρι του καταναλωτή, όπου οι ώρες εργασίας παζαρεύονται, για να κατατύσουν σχεδόν εικοσιτετράωρο για την άνεση και τις απολαβές. Γι' αυτό και τα τραπεζία στα καφέ και τα ε-

μπορικά φώτα είναι έτσι σχεδιασμένα από τους σχεδιαστές, για να επηρεάζουν τό νου».

Εμείς θά προσθέταμε πως οι υπηρέτες αυτής της φάσης «πολιτισμού» είναι οι παραγωγοί και οι διαφημιστές, που εφηύραν «προκλητικά» ονόματα για τα προϊόντα τους.

Οι παραγωγοί και οι διαφημιστές είναι κάτι σαν μεσσίες. Σαν ιερείς, σαν πνευματικοί πατέρες, αν και ακούγεται κυνικό. Διαλέγω για τό τέλος μια παρατήρηση του π. Μπελαντίν: «Σήμερα οι άνθρωποι πηγαίνουν στο ΙΚΕΑ τις Κυριακές, προσπερνώντας την Εκκλησία, αφήνουν δηλαδή ό,τι έχει αξία στη πραγματικότητα και μπορεί να τους θεραπεύσει, για να αναδυθούν μέσα από τό τέλημα της ψυχικής ανισορροπίας τους και σκοτώνονται, για να επιτείνουν τό πρόβλημά τους με τα υποκατάστατα των πραγματικών αξιών σε ένα τελείως αντιχριστιανικό περιβάλλον».

Είναι πολλοί, δυστυχώς, οι αδελφοί στη μικρή Ελλάδα, που μιμούνται τον τρόπο αυτόν ζωής, ζώντας μια ζωή κενή περιεχομένου και, σε επικείμενη καταστροφή οικονομική ή πρόβλημα υγείας, απογοτεύονται μέχρι θανάτου, γεγονός που τους κάνει τραγικούς, γιατί έχουν χάσει πολύτιμο χρόνο από Χριστός μας για τη σωτηρία μας.

Μαρία Μπινιάρη

Η μετανάστευση είναι στρατηγική συνιστώσα του Καπιταλισμού

του Ηρακλή Κανακάκη

Αίτια της μετανάστευσης

Όλες οι εκθέσεις των διεθνών οργανισμών προβλέπουν ότι τις προσεχείς δεκαετίες θα ενταθεί η κινητικότητα στον πληθυσμό της γης. Θα διογκωθεί το μεταναστευτικό ρεύμα.

Τα παλιρροϊκά κύματα των μεταναστών θα προέρχονται, όπως και τώρα, από τους φτωχούς, ανέστιους, καταδιωγμένους και ρηγμαμένους, αλλά και από τη μαζική εγκατάλειψη αβίωτων τόπων λόγω των κλιματικών αλλαγών και των συνακόλουθων φαινομένων: πλημμυρών, ξηρασιών και απερημώσεων.

Στον 20ο αιώνα 10 εκατ. άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από φυσικές καταστροφές και πολύ περισσότεροι μετανάστευσαν. Στον 21ο αιώνα ο αριθμός αναμένεται να ανέλθει κατακόρυφα (περιοδικό «Οικονομική ανάλυση», τεύχος 118/Σεπτεμβρίου 2008).

Χωρίς μεταναστευτική πολιτική

Η Ελλάδα, παρ' ότι δέχεται τεράστια, συνεχώς αυξανόμενη και από την Τουρκία ενισχυόμενη, μεταναστευτική πίεση, δεν έχει επεξεργαστεί μια μεταναστευτική πολιτική σοβαρή και ολοκληρωμένη.

Προφανώς, επειδή το μεταναστευτικό είναι «καυτή πατάτα» και οι πολιτικές δυνάμεις δεν τολμούν να το αγγίσουν. Περιμένουν τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να κρυφθούν από πίσω.

Και όταν ο διάλογος ανοίγει, κυριαρχείται από φανατισμούς, αφορισμούς, δαιμονολογίες και δίπολα του τύπου ρατσιστής/φασίστας και αντιρατσιστής/προοδευτικός, χωρίς εμπάθυνση στα οικονομικά, κοινωνικά, δημογραφικά, πολιτιστικά, νομικά και άλλα ζητήματα, που δημιουργούνται στη χώρα υποδοχής μεταναστών. Άλλοτε, πάλι, εξαντλείται σ' ένα ρομαντικό και εξιδανικευμένο σχέδιο πολυπολιτισμικότητας, στο οποίο ενυπάρχουν εκκλησιολογικά και φαντασιακά στοιχεία.

Μόνο που η κοινωνία δεν είναι Εκκλησία, η οποία προσεγγίζει κενωτικά και συγχωρητικά ολόκληρη την ομοούσια ανθρωπότητα και στη δράση της την πρωτοκαθεδρία έχουν τα εκκλησιολογικά κριτήρια.

Όπου έχουν διαμορφωθεί «εθνικές αποικίες» (Γκύζη, Κυψέλη, Πλατεία Κουμουνδούρου, Πλατεία Βάθης, Άγιος Παντελεήμων, Ομόνοια κ.ά.) η πολιτισμικότητα δεν έγινε «ευκαιρία» δημιουργικής συνύπαρξης διαφορετικών ομάδων ανθρώπων, αλλά μια βαβέλ ανταγωνιστικών γκέτο και μαφιών, που συσσωρεύει οργή και αγανάκτηση στο γηγενή πληθυσμό.

Η Ελλάδα έχει μεγάλη καρδιά, αλλά...

Η Ελλάδα έχει μεγάλη καρδιά. Αλλά δεν είναι τόσο πηλατιά και ευρύχωρη για να

χωρέσει όλο τον ανθρώπινο πόνο και τη δυστυχία. Για να δώσει άσυλο και θαλπωρή στους αναξιοπαθόντες απανταχού της οικουμένης· σ' όλους τους αναγκασμένους που ζητούν φως και φιλύδες από τη δυτική χλιδή.

Η Ελλάδα, μέχρι σήμερα, τίμησε και πέραν των δυνατοτήτων της αντοχής της τις παραδόσεις της ανθρωπιάς και της φιλοξενίας. Δεν μπορεί, όμως, να συνεχισθεί η σημερινή κατάσταση της ανεξέλεγκτης εισροής μεταναστών, χωρίς σοβαρότατους κινδύνους για τη συνοχή της κοινωνίας και την εθνική μας υπόσταση.

Κάθε κοινωνία έχει ορισμένα όρια στη δυνατότητά της να ενσωματώνει ξένους πληθυσμούς. Και η Ελλάδα, ως φαίνεται, τα έχει ξεπεράσει.

Η αντιμετώπιση του μεταναστευτικού στη ρίζα του

«Ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της μετανάστευσης στη ρίζα του είναι να βελτιωθούν οι υποδομές, οι μισθοί και το βιοτικό επίπεδο στις χώρες, απ' όπου προέρχονται οι μετανάστες. Τα κόμματα του κατεστημένου και τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα που τα ελέγχουν δεν πιστεύουν και δεν θέλουν, κατά βάση, να αντιμετωπίσουν τη λαθρομετανάστευση». (Νοάμ Τσόμσκι, «Καθημερινή», 9.4.06).

Και η φτώχεια που εξευτελίζει τον άνθρωπο μέχρι τα κατάβραθα της ύπαρξής του, μπορεί να εξαλειφθεί. «Η αντιμετώπιση της είναι απλώς θέμα πολιτικής βούλησης παρά οικονομικών πόρων», ισχυρίζεται ο Μουχάμαντ Γιουνούς, ο κατ' εξοχήν ειδικός και τραπεζίτης των φτωχών. Ο άνθρωπος που με τη δραστηριότητα και τη σκέψη του υπερέβη οικονομικές, πολιτικές και θρησκευτικές προκαταλήψεις και ξεσήκωσε μια ειρηνική επανάσταση, που αγγίζει τη μοίρα εκατομμυρίων ανθρώπων. Ο άνθρωπος που με την τράπεζά του, την Grameen, δανείζει χρήματα στους πλέον στερημένους των ανθρώπων, δίνοντάς τους το κουράγιο και την αξιοπρέπεια, ώστε να ανασυγκροτήσουν τη ζωή τους. Το 10% του πληθυσμού του Μπαγκλαντές επωφελείται από τα δάνειά του, αλλά και άλλα 57 έθνη όλων των ηπείρων. (Για περισσότερα παραπέμπουμε στο βιβλίο του «Για έναν κόσμο χωρίς φτώχεια», Νόμπελ Ειρήνης 2006, εκδόσεις Λιβάνη).

Δεν θέλουν, όμως, κάποιοι να απειθερωθούν τα άτομα από το ζυγό της φτώχειας και της αδικίας. Να ξαναβρούν την

ελπίδα, μέσα από την αξιοποίηση των φυσικών δεξιοτήτων και ικανοτήτων τους, που κουβαλούν σε λανθάνουσα κατάσταση.

Γι' αυτό κι ενώ από το 1970 ο Ο.Η.Ε. διακηρύσσει ότι η διεθνής δημόσια βοήθεια για την ανάπτυξη των χωρών του τρίτου κόσμου θα πρέπει να ανέλθει σε τουλάχιστον 0,7 του Α.Ε.Π. των πλουσιών χωρών, συνεχώς μειώνεται, για να φθάσει σήμερα στο 0,16%. (Το μικρότερο ποσοστό προσφέρεται από τις Η.Π.Α.).

Γι' αυτό, ενώ πάσχουν από οξυτάτη ανεπάρκεια τροφίμων, οι πολυεθνικές και η παγκόσμια αγορά τους επιβάλλουν την παραγωγική εξωστρέφεια (τροφοδοσία με ζωτροφές της κτηνοτροφίας των αναπτυγμένων οικονομιών σε βάρος της διατροφικής οικονομίας).

Γι' αυτό και οι εξαγωγές από τις χώρες αυτές προσκορπίζουν στους άμεσους ή έμμεσους, φανερούς ή κρυφούς προστατευτικούς φραγμούς των αναπτυγμένων χωρών. (Για περισσότερα, στο βιβλίο του Κώστα Βεργόπουλου «Το μεγάλο ρήγμα», εκδόσεις Λιβάνη).

Αδρανούν, επίσης, ή κωλυσιεργούν στη λήψη δραστηρίων μέτρων για να αναστραφεί η κλιματολογική κρίση, που εκτός των άλλων, δίδωνει τους ανθρώπους από τις πατρογονικές τους εστίες. Παρ' ότι διαθέτουμε τα μέσα, ώστε οι παρεμβάσεις να είναι αποτελεσματικές.

Στρατηγική συνιστώσα του πλανητικού ιμπεριαλισμού η μετανάστευση

Γιατί όλα αυτά; Διότι η μετανάστευση είναι στρατηγική συνιστώσα του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Διότι οι μετανάστες επελέγησαν να χρησιμοποιούνται ως μοχλός αποδιοργάνωσης των αγορών εργασίας· μετατροπής των σταθερών σχέσεων εργασίας σε άτυπες μορφές, χωρίς κοινωνική προστασία και εγγυήσεις. Και όταν τα γεωπολιτικά σχέδια της Νέας Τάξης πραγμάτων απαιτούν αλληλαγές συνόρων, τότε οι εθνοτικές και θρησκευτικές ταυτότητες των μετακινουμένων πληθυσμών χρησιμοποιούνται και για να υπονομεύσουν την εθνική συνοχή και τη σταθερότητα των κοινωνιών, όπου εγκαθίστανται.

Η σημερινή κατάσταση των «ανοικτών συνόρων» έχει δημιουργήσει ένα σύγχρονο δουλεμπόριο, που παραπέμπει σε εποχές ντροπής για τον άνθρωπο και τον πολιτισμό του. Σε εποχές που φαίνονταν ότι αποτελούσαν φρικτό παρελθόν.

του Πέτρου Βασιλειάδη, προέδρου του Τμήματος Θεολογίας του ΑΠΘ*

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πτυχιούχοι της θεολογικής επιστήμης.

Ευφρόσυνη και συμβολική η σημερινή μέρα, κατά την οποία συντελείται η επίσημη αυτή τελετή της επιβράβευσης των κόπων σας. Ευφρόσυνη για όλους μας, δασκάλους, γονείς, τελειόφοιτους και, οσονούπω, πτυχιούχους, αφού ύστερα από έναν επίπονο αγώνα για την οικείωση της γνώσης και της αλήθειας, θέλω να πιστεύω και της αρετής, αξιώνεστε σήμερα του πτυχίου της θεολογίας. Μιας επιστήμης που δικαίως χαρακτηρίζεται ως η «ακρότατη των επιστημών» και θα πρέπει να περφηφανεύεστε γι' αυτήν, αλλά και της οποίας το γνωστικό αντικείμενο, δηλ. η θεολογία, αποτελεί την κριτική και προφητική συνείδηση της Εκκλησίας.

Το όραμα της Βασιλείας

Σε λίγο θα ορκιστείτε να υπηρετήσετε την επιστήμη, τον άνθρωπο, αλλά και την Εκκλησία. Όπως έχετε μάθει, η Εκκλησία ούτε ιδεολογία είναι, ούτε μουσείο διατήρησης της παράδοσης, ούτε ευαγές φιλόανθρωπο ιδρυμα, ούτε σανατόριο ψυχών. Το σωστικό της έργο το επιτελεί όχι με εκείνα που συνήθως πράττει, ούτε με εκείνα που ως επί το πλείστον λέγει ή πρεσβεύει, αλλά κυρίως με αυτό που είναι. Αυτό το «είναι», με άλλα λόγια αυτή η ταυτότητα και η αυτοσυνείδηση της Εκκλησίας, δεν είναι τίποτε άλλο παρά το όραμα ενός καινούριου κόσμου, διαφορετικού από το φθαρτό και συμβατικό, στον οποίο ζούμε, το όραμα δηλαδή της προσδοκώμενης Βασιλείας του Θεού.

Το όραμα όμως αυτό, πέρα από προσδοκώμενη στα έσχατα πραγματικότητα, αποτελεί εν ταυτώ και χειροποιήσιμη ιστορική οντότητα, εναλλακτική πρόταση ζωής, υπέρβαση της καθημερινότητας και της φθαρτότητας, τις οποίες φυσικά εκφράζει η συμβατική ζωή. Αυτή την εναλλακτική πρόταση ζωής η Εκκλησία οφείλει να την εκφράζει αυθεντικά στο εσωτερικό της, στη λατρεία δηλαδή και τη δομή της. Κατά δεύτερο όμως και κύριο λόγο, οφείλει να την μεταλαμπαδεύει προς τα έξω, να την καταθέτει, με άλλα λόγια, ως ζωντανή μαρτυρία στον κόσμο. Εκκλησία χωρίς αυτή την ιερή αποστολή απλοήστατα δεν είναι Εκκλησία. Μπορεί να είναι ίδρυμα, ή οτιδήποτε άλλο, δεν είναι Εκκλησία. Όσο και αν σε πολλούς φαίνεται παράδοξο, η Εκκλησία δεν υπάρχει για τον εαυτό της αλλά για τον κόσμο. Οι δύο πτυχές αυτής της μαρτυρίας της Εκκλησίας, οι δυο τομείς δράσης, είναι η ιεραποστολή και η θεολογική εκπαίδευση. Και τους δύο αυτούς τομείς καλείστε από σήμερα να διακονήσετε.

Κρίση σε όλα

Η σημερινή όμως μέρα είναι ταυτόχρονα και συμβολική, θα έλεγα μάλιστα και μαρτυρική. Αν η παράδοσή μας σας κάνει περήφανους και αισιόδοξους, έτοιμους για τον αγώνα τον καλό, η σημερινή κοινωνική, αλλά δυστυχώς και θρησκευτική, συγκυρία ασφαλώς σας κάνει σκεπτικούς. Και πρώτα-πρώτα η έξοδός σας στο στίβο της ζωής σας φέρνει αντιμέτωπους με μια καλπάζουσα οικονομική κρίση. Ταυτόχρονα η επίσημη ενασχόλησή σας με τη δημόσια εκπαίδευση αρχίζει κιόλας να αντιμετωπίζει την διαρκή αμφισβήτηση της αξίας της θρησκευτικής εκπαίδευσης, στην περίπτωση του μαθήματος των θρησκευτικών στη δημόσια εκπαίδευση. Και το κυριότερο, η αυτόνομη παρέμβασή σας στο χώρο της Ορθόδοξης χριστιανικής μαρτυρίας έρχεται βασιανιστικά αντιμετώπιση με την απονικτική ατμό-

ΤΙΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

σφαιρα σκανδάλων που έχουν αγγίξει τις ιερότερες παραμέτρους της Ορθοδοξίας. Αναφέρομαι ασφαλώς στην περίπτωση της Μονής Βατοπεδίου. Όλα αυτά πιστοποιούν πως κάτι δεν πάει καλά και πως όλοι μας φέρουμε ευθύνη.

Η επιστήμη, στην οποία εκπαιδευθήκατε, σας διδάξε ότι η Εκκλησία, στην αυθεντική τουλάχιστον Ορθόδοξη έκφρασή της, επιτελεί σωστά την αποστολή της, όταν όλοι οι ιστορικοί παράγοντες που την συναποτελούν, ο μοναχισμός, η επιστημονική θεολογία, η ποιμνία και διοικούσα Εκκλησία, ο ευσεβής λαός κ.λπ., συμβάλλουν αρμονικά στη διαμόρφωση της λειτουργίας της ως ζωντανού οργανισμού.

Στο Τμήμα θεολογίας μάθατε ότι ο μοναχισμός δεν μπορεί και δεν πρέπει να επιζητεί δύναμη «την εκ του κόσμου τούτου», είτε οικονομική είναι αυτή, είτε αυτάρεσκα εισαγγελική και καταγγελητική των όποιων συνοδικά αποφασισμένων θέσεων και αποφάσεων της επίσημης Εκκλησίας, είτε επηρεασμού, ακόμη και θεολογικού, της διακονούσης τον κόσμο μαχόμενης Εκκλησίας και θεολογίας. Ο υγιής μοναχισμός οφείλει να λειτουργεί ως η διαρκής υπόμνηση του εσχατολογικού της οράματος, και επομένως μετά βδελυγμίας οφείλει να απορρίπτει την όποια απόκτηση δύναμης και ισχύος, αφού «ουκ έχομεν ὡδε μένουσαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητούμεν».

Η Εκκλησία αντίθετη στην πλουτοκρατία

Στα χρόνια που σπουδάζατε κοντά μας μάθατε ότι η θεολογία δεν μπορεί να μετατρέπεται σε ιδεολογία, ή, ακόμη χειρότερα, να παραμένει απαθής στα εργαστήρια παραγωγής γνώσεως, χωρίς ευαισθησία για για την περιπέτεια κοινωνική πραγματικότητα. Κυρίως να κάνει πως δεν καταλαβαίνει πόσο δαιμονικό και αντίθετο προς τις χριστιανικές αρχές είναι το παγκόσμιο οικονομικό και χρηματοπιστωτικό σύστημα. Αν η Εκκλησία, σε παγκόσμιο φυσικά επίπεδο, λειτουργούσε με βάση τη διδασκαλία του Ναζωραίου, δεν θα υπήρχαν σήμερα ούτε το άδικο κεφαλαιοκρατικό σύστημα που κατασπατάλησε τα υλικά αγαθά της κτιστής δημιουργίας στα λαίμαργα και αδηφάγα θησαυροφυλάκια της πλουτοκρατίας, αφού ο θεσμός της ατομικής ιδιοκτησίας αντιστρατεύεται τη βασική χριστιανική θέση «του Κυρίου η γη και το πλήρωμα αυτής», της ασκητικής αντίληψης της Ορθοδοξίας περί της οικονομίας της επάρκειας: «ο το λίγον ουκ ηλαττώνησεν και ο το πολὺ ουκ ἐπλήθυνεν».

Στο Τμήμα θεολογίας μάθατε ότι ο μόνος

θεματοφύλακας της Ορθόδοξης Παράδοξής μας είναι ο ευσεβής λαός· ούτε οι μεγαλόσχημοι κληρικοί, ούτε εμείς οι θεολόγοι, ούτε πολύ περισσότερο οι μοναχοί, δεν μπορούν να μονοπωλούν τη βασική αυτή αποστολή της Εκκλησίας. Στα θρανία που από σήμερα εγκαταλείπετε μάθατε, και φυσικά θα κληθείτε να το υπερασπιστείτε με κόστος, πως όλοι οι παραπάνω φορείς, ο καθένας με το μέρος του χαρίσματός του, αποτελούν την Εκκλησία ως το Σώμα του ζώντος Χριστού. Με έμφαση από όλους μας τονίστηκε πως η ποιμνία και διοικούσα Εκκλησία, την οποία μερικοί από σας θα υπηρετήσετε, δεν είναι παρά η συνισταμένη και συντονίζουσα την καθημερινή μαρτυρία της Εκκλησίας, προκειμένου να επιτελεστεί αξιόπιστα και αποτελεσματικά το σωστικό της έργο. Κανείς από τους ανωτέρω φορείς δεν μπορεί αυτάρεσκα και εγωιστικά να οικειοποιείται το σύνολο της μαρτυρίας της Εκκλησίας.

Λόγος διαλόγου και ελπίδας

Ελπίζω πως κατά την τετραετή και πλήρη εκπαίδευσή σας στο Τμήμα θεολογίας, που από σήμερα γίνεται η alma mater σας, έχετε πάρει ικανά εφόδια, ώστε να ακολουθήσετε την οδό του διαλόγου και όχι του φανατισμού, τα ιδεώδη της συμπιλιώσεως και της ανεκτικότητας και όχι της αδιαλλογίας και εχθρότητας απέναντι σε όσους έχουν διαφορετικά πιστεύματα, αλλά και όσους απλά έχουν επιλέξει τα δύσβατα μονοπάτια της αθεΐας, της πάλης δηλαδή με το θεό, κατά την πολύ εύστοχη βιβλική εικόνα.

Απέναντι σ' αυτήν, λοιπόν, την κοινωνία, που χρειάζεται τη νηφάλια ανθρώπινη πνευματική φωνή σας, καλείστε να κηρύξετε όχι τη ρομαντική επιστροφή σε ένα δήθεν ιδανικό παρελθόν, ούτε να υπηρετήσετε ξεπερασμένες αξίες, αλλά να αρθρώσετε λόγον ελπίδας, την αύρα δηλαδή του παναγίου ζωαρχικού Πνεύματος.

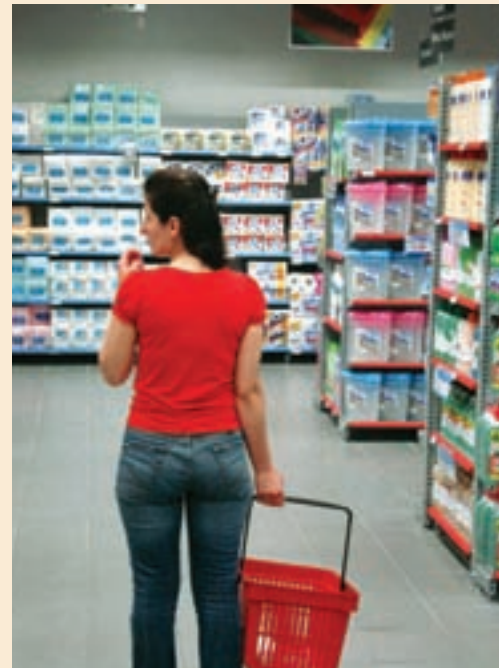
Καλείστε, να γίνετε «φως του κόσμου» και «αλάτι της γης». Οι σπουδές σας όλα αυτά τα χρόνια στο Τμήμα θεολογίας σας έχουν εφοδιάσει με όλα τα απαραίτητα μέσα για να φέρετε σε πέρας αυτή σας την αποστολή. Σε σας εναπόκειται να αξιοποιήσετε τις γνώσεις και τις εμπειρίες που αποκτήσατε εδώ, και να ανταποκριθείτε στο ρόλο που από σήμερα σας ανατίθεται. Οι ευχές και οι προσευχές όλων μας, όλων των καθηγητών σας, θα σας συνοδεύουν σε κάθε σας βήμα. Καλή επιτυχία».

*Ομιλία του προέδρου του Τμήματος θεολογίας του ΑΠΘ, καθηγητή Πέτρου Βασιλείδη, στην τελετή ορκωμοσίας των νέων πτυχιούχων, την Τρίτη 4/11/2008.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ ΣΗΜΕΙΩΝΕΙ:

Η χρηματοπιστωτική κρίση είναι αποτέλεσμα της έλλειψης εμπιστοσύνης των πολιτών

Οι ηγέτες της παγκόσμιας κοινότητας πρέπει να αναγνωρίσουν ότι η παγκόσμια χρηματοοικονομική κρίση είναι αποτέλεσμα «της εκτεταμένης κακής διαχείρισης των κεφαλαίων που εμπιστεύθηκαν οι πολίτες στα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα». Αυτή η επισήμανση έγινε από τη «Διεθνή Διαφάνεια», την παγκοσμίου κύρους Μη Κυβερνητική Οργάνωση, που μάχεται κατά

λειτουργία των αγορών και των χρηματοπιστωτικών οργανισμών.

• Φορολογικοί παράδεισοι: να σταματήσουν τη φοροδιαφυγή και τη διευκόλυνση της πραγματοποίησης παράνομων δραστηριοτήτων μέσω της ύπαρξης των ενοπομαζομένων «φορολογικών παραδείσων» και να διασφαλίσουν την πλήρη εναρμόνιση αυτών των χρηματοπιστωτικών κέντρων με τους διεθνείς

κανόνες και τη συνεργασία τους με τα υπόλοιπα κράτη και διεθνείς οργανισμούς αναφορικά με την ανταλλαγή πληροφοριών.

• Διακυβέρνηση: να οικοδομήσουν ισχυρή εταιρική διακυβέρνηση, συμπεριλαμβανομένης της διοικητικής ευθύνης με ιδιαίτερη έμφαση στην εκτελεστική αποζημίωση, τη διαχείριση κρίσεων και τη δημοσιότητα των χρηματοοικονομικών προϊόντων.

• Σύγκρουση συμφερόντων: να λάβουν μέτρα για την εφαρμογή πολιτικής σύγκρουσης συμφερόντων στις δραστηριότητες των οργανισμών αξιολόγησης της πιστωτικής φερεγγυότητας, των ελεγκτικών εταιρειών καθώς και στις σχέσεις μεταξύ των χρηματοπιστωτικών εταιρειών και του δημόσιου τομέα.

• Διενέργεια ερευνών και επιβολή κυρώσεων: να διασφαλίσουν την πραγματοποίηση των κατάλληλων ερευνών για επιμερισμό ποινικών ευθυνών βάσει των υφισταμένων νόμων και κανονισμών καθώς και την επιβολή αυστηρών κυρώσεων, όπου παρατηρούνται φαινόμενα διαφθοράς.

• Αρωγή: να λάβουν άμεση δράση για την αντιμετώπιση της επιδείνωσης της παγκόσμιας φτώχειας, αποτέλεσμα της πρόσφατης παγκόσμιας κρίσης, μέσω της αύξησης της επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας, δίνοντας προτεραιότητα σε εκείνους με τη μεγαλύτερη ανάγκη και εφαρμόζοντας τους αναγκαίους ελεγκτικούς μηχανισμούς.

• Μια δική μας (της Χ) απαραίτητη παρατήρηση: Οι προτάσεις της Διεθνούς Διαφάνειας γίνονται μέσα στο πλαίσιο του υφιστάμενου κοινωνικού συστήματος. Στόχος των προτάσεων αυτών να περισώσουν, ότι είναι δυνατόν. Ν' αμβλύνουν τις διαστάσεις της κοινωνικής κληοπής των ολίγων σε βάρος των πολλών. Όχι ν' αλλιάξουν το σύστημα. Αλλά «παρά τα ολότελα, καλή και η Παναγιώτανα...».

Επτά «πρέπει»:

Η Διεθνή Διαφάνεια υπογράμμισε τις 7 προτεραιότητες που πρέπει οι ηγέτες της G-20 να θέσουν στους εαυτούς τους:

• Ένα συντονισμένο πλαίσιο ρύθμισης και εποπτείας των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων

• Μέσα επίλυσης: να διασφαλίσουν την ύπαρξη αποτελεσματικών και διαφανών δικλιδίων ασφαλείας σε όλους τους τομείς της διοίκησης των δημόσιων ταμείων προκειμένου να αποκατασταθεί η εύρυθμη

Φιάσκο οι συνομιλίες με τα Σκόπια

Με την τελευταία αποκάλυψη της κυριακάτικης εφημερίδας «ΕΘΝΟΣ» (19 Οκτωβρίου 2008), το παζλ του Μακεδονικού Ζητήματος έχει πλέον συμπληρωθεί. Όλα δείχνουν ότι στρατηγικός στόχος των Η.Π.Α. είναι η δημιουργία ισχυρού «σλαβομακεδονικού έθνους-κράτους» με πρόσβαση στο Βόρειο Αιγαίο και για να το πετύχουν αυτό υπαγορεύουν στα Σκόπια τη διαπραγματευτική του τακτική. Η Ελληνική κόκκινη γραμμή, στην οποία συχνά πομπωδώς αναφέρεται η κ. Μπακογιάννη, έχει ήδη παραβιαστεί.

Η τεκμηριωμένη πλέον αποκάλυψη του πατροναρισματος της σκοπιανής πολιτικής ηγεσίας από το ΥΠ.ΕΞ των Η.Π.Α. δεν αποτελεί έκπληξη. Η υιοθέτηση από τον υποτιθέμενο διαμεσοδραστή των Ηνωμένων Εθνών, αλλά

στην πραγματικότητα εντολοδόχο των Αμερικανών, κ. Νίμιτς, κάθε νέας απαίτησης που πρόβαλαν οι Σκοπιανοί (αναγνώριση «μακεδονικής» γλώσσας, αναγνώριση «μακεδονικής» εθνότητας και «μακεδονικής» μειονότητας εντός Ελλάδος), καθώς και οι από τη δεκαετία του '80, επαναλαμβανόμενες ετήσιες εκθέσεις του State Department για ύπαρξη στην Ελλάδα «μακεδονικής» μειονότητας, δεν άφησαν αμφιβολίες για το ότι το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων ήταν προδιαγεγραμμένο εις βάρος μας. Άλλωστε, η χειραγώγηση των ειρηνευτικών προσπαθειών του Ο.Η.Ε από τις Η.Π.Α. για την εξυπηρέτηση των σχεδίων της, δεν είναι καινούργιο φαινόμενο.

Έκπληξη, επίσης, δεν αποτελεί η χλιαρή αντίδραση

της Ελληνίδας ΥΠ.ΕΞ. Οι Αμερικανοί την επέβαλαν στον κ. Κ. Καραμανλή, για να έχουν ένα δικό τους άνθρωπο στην Ελληνική Κυβέρνηση, που θα προωθεί τα δικά τους συμφέροντα. Η πολιτική της συμπεριφορά, λοιπόν, όπως ακριβώς και στην περίπτωση της αντιπυραυλικής ασπίδας σε Τσεχία και Πολωνία, ήταν

αναμενόμενη. Στην τωρινή όμως περίπτωση η στάση της, όχι μόνο υπονομεύει τον Πρωθυπουργό και τη Κυβέρνησή του, αλλά αγγίζει και τα όρια της εθνικής προδοσίας.

Έκπληξη αποτελεί η αδράνεια του Έλληνα πρωθυπουργού, που, ως άβουλος και μοιραίος ανέχεται την επί των εξωτερικών υποθέσεων

υπουργό του, η οποία παρά τη συνταρακτική αποκάλυψη για τις δολοφονίες του κ. Νίμιτς, εξακολουθεί να τον σύρει σε στημένες διαπραγματεύσεις.

Ο κ. Καραμανλής, και αν ακόμα ήταν βαθιά νυκτωμένος για τις μεθοδεύσεις των «συμμάχων μας», τώρα θα πρέπει να αδράξει την ευκαιρία και να αλλιάξει ριζικά την πολιτική του. Τον καλούμε λοιπόν: 1) να διακόψει πάραυτα τις συνομιλίες με τους Σκοπιανούς, 2) να καταγγείλει στα Ηνωμένα Έθνη την «Ενδιάμεση Συμφωνία», καθώς και το μεροληπτικό-διπλό ρόλο του κ. Νίμιτς, 3) να αναλάβει διεθνή πρωτοβουλία για ανάκληση της αναγνώρισης των Σκοπιών ως «Μακεδονίας» από όλες χώρες το έπραξαν, απαιτώντας μάλιστα την άρση της αναγνώρισης από τη Ρωσία και

τους εταίρους μας στην Ε.Ε.

Τέλος, εφόσον ο Έλληνας Πρωθυπουργός δεν είναι σε θέση να ανατρέψει τους αμερικανικούς γεωπολιτικούς σχεδιασμούς, τουλάχιστον στο βαθμό που αυτοί προφέρνται, είναι προτιμότερο να διαπραγματευθεί απ' ευθείας με τις Η.Π.Α. εναλλακτικές λύσεις, που θα εξισορροπούν την εθνική μας κυριαρχία και την εδαφική μας ακεραιότητα με τα συμφέροντά τους στην περιοχή των Βαλκανίων. Διότι, όπως τα γεγονότα αποδεικνύουν, το Μακεδονικό σχετίζεται άμεσα με τα συμφέροντα και τους ευρύτερους σχεδιασμούς των Αμερικανών. Ουσιαστικά, σε αυτό το σημείο επικεντρώνεται και όχι στις ελληνο-σκοπιανές διαφορές απόψεων και θέσεων.

M. ΒΙΚΕΝΤΙΟΣ

Όχι σ' ένα νέο σχέδιο Ανάν

«Η αντικατάσταση του σχεδίου Ανάν μ' ένα παρόμοιο που θα προέβλεπε τη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας, όπως και το σχέδιο Ανάν, θα επεξέτεινε την κηδεμονία της Τουρκίας σε ολόκληρη την Κυπριακή Επικράτεια».

Τα παραπάνω τονίζονται στο ψήφισμα που εγκρίθηκε από τους πολίτες που συμμετείχαν στην επιτυχή εκδήλωση της ΣΕΥΑΕΚ και τον Σ.Α.Κ. στο Πολεμικό Μουσείο την Τετάρτη 12 Νοεμβρίου με θέμα: «Κύπρος ώρα μηδέν! Το σχέδιο Ανάν επιστρέφει!»

Ομιλητές στην εκδήλωση ήταν: Ο Κύπριος πολιτικός ηγέτης Βάσος Λυσσαρίδης, ο επίσης Κύπριος βου-

λευτής του ΔΗ.ΚΟ. Ανδρέας Αγγελίδης, ο διευθυντής σύνταξης της εφημερίδας «Φιλελεύθερος» της Λευκωσίας και ο πρώην υπουργός Γερ. Αρσένβς. Συντόνιζε το μέλος της Γραμματείας της ΣΕΥΑΕΚ Γιώργος Καραμπελιάς.

Το πλήρες κείμενο του ψηφίσματος έχει ως εξής:

Ψήφισμα

Το ιστορικό ΟΧΙ στο Σχέδιο ANAN των Ελληνοκυπρίων δεν πρέπει να ανατραπεί, γιατί αυτό θα σήμαινε στέρηση του δικαιώματος αυτοδιάθεσης ενός λαού.

Η αντικατάσταση του Σχεδίου ANAN με ένα παρόμοιο που θα προ-

έβλεπε τη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας και θα είχε ως βάση τη διζωνική, δικοινοτική ομοσπονδία, όπως και το Σχέδιο ANAN, θα επεξέτεινε την κηδεμονία της Τουρκίας σε ολόκληρη την Κυπριακή Επικράτεια.

Και όμως ο κίνδυνος να δημιουργηθούν δύο κράτη και όχι επανένωση είναι ορατός και προέρχεται τόσο από τους δήθεν θεματοφύλακες του διεθνούς δικαίου και από την Άγκυρα, όσο και από τους χειρισμούς των κυβερνήσεων Ελλάδας και Κύπρου.

Τα Ηνωμένα Έθνη, αντί να επιβάλλουν κυρώσεις στην Τουρκία, ως εισβολέα, όπως προβλέπει ο Καταστατικός Χάρτης, την δέχτηκαν ως μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Το Συμβούλιο της Ευρώπης, με πρόσφατο ψήφισμα, όχι μόνο ζητά απευθείας εμπόριο με τα κατεχόμενα και πολιτική εκπροσώπηση του ψευδοκράτους, αλλά επικρίνει και

την Κυπριακή Δημοκρατία, γιατί προσπαθεί να εμποδίσει την αναβάθμισή του ως ξεχωριστής οντότητας.

Η εμμονή της Ελλάδας για την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι χειρισμοί της σημερινής Κυπριακής Κυβέρνησης ενθαρρύνουν τους «φίλους» και «συμμάχους» στις επιθετικές τους τακτικές εναντίον της Κύπρου αλλά και της Ελλάδας.

• Πανηγυρίζει η Βρετανία για το Μνημόνιο με τη σημερινή Κυπριακή Κυβέρνηση, που αποδέχεται την παραμονή στο διηνεκές των βρετανικών βάσεων, όπως ρητά προέβλεπε και το Σχέδιο ANAN.

• Ικανοποιούνται οι ιθύνοντες των Ηνωμένων Εθνών με το άνοιγμα της οδού Λήδρας —κατεξοχήν σύμβολο της Κατοχής— παρότι τα τουρκικά στρατεύματα παραμένουν στην περιοχή.

• Ξεπερνιούνται ακόμα και οι Συμφωνίες της Ζυρίχης, με την απο-

δοχή της εκ περιτροπής Προεδρίας και την αποδοχή της παραμονής 50.000 εποίκων, οι οποίοι μάλιστα συμμετέχουν ως διαπραγματευτές στις ομάδες εργασίας και στις τεχνικές επιτροπές.

• Πώς είναι δυνατόν να συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις υπό την παρουσία των στρατευμάτων κατοχής και έχοντας αποδεχθεί ως βάση συζήτησης τη δημιουργία δύο κρατών (παρθενόγεννηση), εξηλίξεις που υπερβαίνουν ακόμα και τις προσδοκίες των Άγγλων και των Αμερικανών!

Ζητάμε

Με από κοινού ενέργειες του ελληνισμού στην Κύπρο και την Ελλάδα:

1. Αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων κατοχής.
2. Αποχώρηση των εποίκων.
3. Κατάργηση των αγγλικών βάσεων.
4. Επιστροφή όλων των προσφύγων.
5. Πλήρη άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των προσφύγων και των εγκλωβισμένων.
6. Άσκηση του δικαιώματος του «βέτο» από Ελλάδα και Κύπρο για την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.
7. Αξιοποίηση των θετικών θέσεων για το Κυπριακό από κράτη εντός και εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
8. Οποιαδήποτε λύση του Κυπριακού να τεθεί υπό την έγκριση του κυρίαρχου κυπριακού λαού με δημοψήφισμα.

Όνομα .....
Διεύθυνση .....
Επάγγελμα .....

Κυκλοφορεί το βιβλίο του Ανδρέα Χ. Αργυροπούλου «Χριστιανοί και πολιτική δράση κατά την περίοδο της δικτατορίας (1967-1974)».

Μια ενδιαφέρουσα μελέτη για την αντίσταση και τους αγώνες του Νίκου Ψαρουδάκη και της «Χριστιανικής» εναντίον της Δικτατορίας.

Κεντρική Διάθεση:
Εκδόσεις «Αρμός»
Μαυροχορδάτου 11,
106 78 Αθήνα,
τηλ.: 210-3304196

Μέσα Μεταφοράς παραδομένα στην ανυποληψία

«Πάλη απεργία έχουν οι αλήτες του Μετρό, θέλουν να μπουν στα βαρέα και ανθυγείνιά». Κουβέντα θυμωμένου μεσήλικα άνδρα- όμι του μοναδικού, σίγουρα- μέσα σε λεωφορείο που κατευθυνόταν προς το κέντρο της Αθήνας, κατά την τελευταία απεργιακή κινητοποίηση των εργαζομένων στο Μετρό. Χωρίς υπερβολή, εκείνη η ημέρα ήταν από τις εφιαλτικότερες στους δρόμους της Αθήνας. Μία απόσταση που συνήθως γίνεται σε 20 λεπτά, εκείνη την ημέρα την έκανε κάποιος σε μιάμιση ώρα.

Οι δρόμοι της Αθήνας και άλλων πόλεων της χώρας έχουν σχεδιασθεί για να υποδέχονται έναν συγκεκριμένο αριθμό οχημάτων και, όταν οι ισορροπίες αλλιάζον, τότε βιώνουμε την κόλαση εν ζωή. Το κυκλοφοριακό δεν οφείλεται στην ανεπάρκεια

του οδικού δικτύου, ούτε στις απεργίες στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς. Οφείλεται στην έλλειψη σχεδιασμού και οργάνωσης στις δημόσιες μεταφορές.

Δεν μπορεί να λειτουργεί ως πανάκεια η λεωφορειο-λωρίδα, η οποία τις περισσότερες φορές γίνεται έρμαιο στις ορέξεις των ταξιτζήδων και των άλλων οδηγών. Εκτός αυτού, μέτρα όπως η θέσπιση διοδίων στο κέντρο της Αθήνας δεν θα αποδώσουν, όταν δεν λειτουργούν άψογα τα μέσα μεταφοράς -πλην του Μετρό.

Πόσες φορές δεν έχουμε βγει από τα ρούχα μας περιμένοντας για περίπου μία ώρα το λεωφορείο και το τρέλλει, ενώ το προκαθορισμένο δρομολόγιο είναι κάθε 20 λεπτά; Πώς και γιατί ξεδεύονται τα υπόλοιπα 40 λεπτά, με αποτέλεσμα να μην διε-

ξάγονται στην ώρα τους τα υπόλοιπα δρομολόγια; Αυτά ερωτήματα δεν απαντώνται από τους ιθύνοντες. Σε ευκολογία και υποσχέσεις μένουμε συνεχώς, χωρίς να λαμβάνονται αποτελεσματικά μέτρα.

Αυτό που χρειάζεται είναι ο επανασχεδιασμός των δρομολογίων με ρεαλιστικά κριτήρια, η αύξηση του αριθμού των μέσων μεταφοράς που θα χρησιμοποιούν καύσιμα φιλικά προς το περιβάλλον και η καλύτερη εκπαίδευση των οδηγών αλλά και του επιβατικού κοινού. Και όλα αυτά με την προσφορά κινήτρων προς τους πολίτες, για να πάσουν να χρησιμοποιούν το δικό τους μέσο στο κέντρο της πόλης.

Ένα από αυτά θα μπορούσε να είναι η αστραφτερή καθαριότητα, προς αντικατάσταση της δυσώδους μπίχλας

που καλύπτει το εσωτερικό και το εξωτερικό των λεωφορείων, των τρέλλει και του ηλεκτρικού σιδηρόδρομου. Με κάθε τρόπο θα πρέπει να γίνουν πιο θελκτικά προς τον απλό μέσο κάτοικο της πόλης τα δημόσια μέσα μεταφοράς. Θελκτικά και όχι αποκρουστικά, όπως είναι σήμερα. Λειτουργικά για όλους και όχι κατά συνθήκη. Γρήγορα και ασφαλή, όμορφα και φιλικά προς την φύση και τον άνθρωπο.

Αν γίνουν πραγματικότητα όλα αυτά, τότε δεν θα βρίζουμε, όταν απεργούν οι εργαζόμενοι στο Μετρό ή σε κάποιο άλλο μέσο μεταφοράς. Αντιθέτως, θα έχουμε αξιόπιστες εναλλακτικές λύσεις, που δεν θα κοστίζουν ούτε σε χρόνο, ούτε σε χρήμα.

Βασίλης Σπυρόπουλος

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ 14.000 ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

Κολαστήρια οι φυλακές!

Σε 14.000, μια ολόκληρη πολιτεία, ανέρχονται οι κρατούμενοι στα 21 σωφρονιστικά (;) καταστήματα που υπάρχουν στη χώρα μας, οι οποίοι εδώ και μέρες έχουν ξεκινήσει και συνεχίζουν αποχή από το σισσίτιο.

Κοινή ομολογία και παραδοχή ότι οι συνθήκες κράτησης είναι απάνθρωπες. Ο υπερπληθυσμός των κρατούμενων είναι ένα από τα πιο σοβαρά ζητήματα και πρόξενος πληθώρας άλλων επίσης σημαντικών. Μέγα και σοβαρό, επίσης, θέμα είναι η συνύπαρξη κρατούμενων διαφόρων κατηγοριών. Οι φυλακές ανηλικών, όπως λειτουργούν, παρέχουν «πτυχία εγκληματικής επαγγελματικής σταδιοδρομίας» στους νεαρούς τροφίμους τους.

Η πολιτεία κάθε φορά που θα υπάρχει αναταραχή στις φυλακές διακηρύσσει ότι «κατανοεί τα προβλήματα», ότι «προγραμματίζει τη λήψη άμεσων μέτρων» και άλλα παρόμοια. Πάντοτε όμως, σχεδόν, μένει στις διακηρύξεις και τα λόγια. Αντίθετα, η κατάσταση στις φυλακές συνεχώς χειροτερεύει. Προτάσεις υπάρχουν. Βούληση δεν υπάρχει.

Με ποια προγράμματα ο σωφρονισμός;

Γιατί, για παράδειγμα, να μην υπάρχουν ειδικά σωφρονιστικά καταστήματα (με προγράμματα απεξάρτησης) για τους χρήστες ναρκωτικών, όσο βέβαια η χρήση θα θεωρείται έγκλημα, σε θέσεις μακριά από κατοικημένες περιοχές, ώστε να είναι δύσκολος ή και ανέφικτος ο εφοδιασμός τους, με ναρκω-

τικά και ευκολότερη η απεξάρτησή τους; Ποιος αμφισβήτησε ότι σήμερα μέσα στις φυλακές γίνεται εμπόριο ναρκωτικών και η απεξάρτηση αδύνατη;

Γιατί οι αγροτικές φυλακές (με πρόγραμμα εργασίας) δεν πολλαπλασιάζονται;

Γιατί δεν εφαρμόζονται εναλλακτικές μορφές σωφρονισμού ανηλικών, όπως κράτησή τους σε συνθήκες οικογένειας; (πρόταση του Γεν. Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης Λεάνδρου Ρακιτζή).

Γιατί χρονοτριβεί η εκδίκαση υποθέσεων που έχει ως αποτέλεσμα να παραμένει στις φυλακές μεγάλος αριθμός προφυλακισμένων;

Γιατί μέτρα επιείκειας, όπως η αποφυλάκιση, υπό όρους, μετά από την έκτιση των 3/5 της ποινής να μην ισχύουν και για τους χρήστες ναρκωτικών; Ο παιδεραστής, ο βιαστής, ο ληστής αποφυλάκίζονται, όταν έχουν εκτίσει τα 3/5 της ποινής τους. Ο χρήστης όμως, όταν εκτίσει τα 4/5! Ένα άλλο τεράστιο ζήτημα είναι εκείνο των νοσοκομειακών και φαρμακευτικών αναγκών των κρατούμενων. Οι συνθήκες και στον τομέα αυτό είναι πανάθλιες.

Τελειώνοντας το σημείωμα αυτό, υπενθυμίζουμε ότι σκοπός της ποινής δεν είναι η εξόντωση του παραβάτη των νόμων, αλλά ο σωφρονισμός και η επανένταξή του στην κοινωνία. Ο σκοπός όμως αυτός αναιρείται, όταν τα σωφρονιστικά καταστήματα μετατρέπονται σε κολαστήρια πλήρους απαξίωσης του ανθρώπινου προσώπου.

M.M.M.

Καταστροφικό το χωροταξικό πλαίσιο του ΥΠΕΧΩΔΕ για τον Τουρισμό

του Άγγελου Δακουτρού

Το νέο χωροταξικό πλαίσιο, που προωθεί το ΥΠΕΧΩΔΕ, για την τουριστική ανάπτυξη, βρίσκει αντίθετους και επιφυλακτικούς πολλούς ειδικούς φορείς καθώς και περιβαλλοντικές οργανώσεις. Γιατί προωθεί μεγαλύτερη τουριστικοποίηση ακόμη και σε ήδη κορεσμένες, όσον αφορά την τουριστική υποδομή, περιοχές.

Απουσιάζει η επιστημονική γνώση

Ο κ. Θεόδ. Μαρκόπουλος, πρόεδρος του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος, δήλωσε σχετικά:

«Μια πρώτη ανάγνωση οδηγεί στο συμπέρασμα ότι στο κείμενο δεν ενσωματώθηκε επιστημονική γνώση,

αλλά και εμπειρία από το γεωτεχνικό χώρο... Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να διαπιστώνονται ελλείψεις σε καίρια σημεία, όπως οι εναλλακτικές μορφές τουρισμού, τα όρια αντοχής των δασικών οικοσυστημάτων και των άλλων, περιβαλλοντικών σημασίας, χώρων της πατρίδας μας και των προστατευόμενων περιοχών.

Δεν μπορεί να σχεδιάζει την ανάπτυξη του τουρισμού, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν τα παραπάνω, όπως το επίπεδο και την διαχείριση των υδάτινων πόρων της περιοχής. Από την άλλη πλευρά, οφείλεις να λαμβάνεις μέριμνα και για την προστασία της γεωργικής γης στο σύνολο της χώρας, αλλά και σε ιδιαίτερα σπουδαίες περιπτώσεις, όπως τα νησιά, διότι η γεωργική γη και τα επώνυμα γεωργικά προϊόντα, που εκεί παράγονται, είναι στοιχεία αξιοποιήσιμα για τον τουρισμό,

αλλά ταυτόχρονα δέχονται ισχυρές πιέσεις από την οικιστική και άλλες χρήσεις γης π.χ. ο αμπελώνας της Σαντορίνης κ.ά...».

Αποτυχημένα πρότυπα

Ο πρόεδρος του Συλλόγου Ελλήνων Πολεοδόμων κ. Η. Μπεριάτος, δήλωσε για το θέμα: «Από το συγκεκριμένο πλαίσιο απουσιάζει η κατάθεση μιας ολοκληρωμένης πρότασης για την τουριστική ανάπτυξη στην Ελλάδα κατά την επόμενη 15ετία. Οι στόχοι του πλαισίου είναι πολύ γενικοί, κυριαρχούμενοι περισσότερο από το πνεύμα της ανταγωνιστικότητας. Σ

ύμφωνα με το σχέδιο, το νέο πρότυπο τουριστικής ανάπτυξης, που διαμορφώνεται στην Ελλάδα, είναι η μαζική παραγωγή οργανωμένης «παραθεριστικής κατοικίας» προς πώληση, υπο τον μανδύα του «τουριστικού κατ'ύψιστου», με το πρόσχημα

της ανταπόκρισης στην ζήτηση για «νέα πρότυπα διαχείρισης τουριστικών καταλυμάτων» (Condo hotels), που από ετών έχουν εφαρμοστεί στην Ισπανία. Εν τούτοις είναι γνωστό ότι τα πρότυπα αυτά σήμερα θεωρούνται αποτυχημένα, λόγω των ιδιαίτερα δυσμενών επιπτώσεων, που προκάλεσαν στο περιβάλλον της παράκτιας ζώνης της Ισπανίας.

Σε κοινή ανακοίνωση οι Περιβαλλοντικές Οργανώσεις δήλωσαν ότι το σχέδιο δημιουργεί κλειστός παραθεριστικούς οικισμούς με ευνοϊκότερους όρους σε σχέση με τις κατοικίες της περιοχής. Χωροθετεί τεράστιες τουριστικές εγκαταστάσεις διάσπαρτα, σε εκτός σχεδίου περιοχές, με βάση τους νόμους της αγοράς και όχι την ανάγκη προστασίας του κυριότερου φυσικού προϊόντος της χώρας, δηλαδή του φυσικού ταλύματος», με το πρόσχημα

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Το Σήμα της Στεγανότητας
Τηλ.: 210-5143995

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις, Στεγανοποιήσεις παντός καιρού για σπίτια, πολυκατοικίες, κτίρια σε ταράτσες, κεραμοσκεπές, τοίχους, υπόγεια, τοιχεία, βεράντες, ζαρντινιέρες, πισίνες, για υγρασίες, νερά, διαβρώσεις.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Μονώσεις επιστημονικής αντιμετώπισης των προβλημάτων με υλικά τεχνολογίας εξωτερικού. Ελληνικά συνεργεία και αποτελέσματα αμέσως.

ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

Εξειδικευμένες λύσεις συντήρησης παλαιών μονώσεων, καθώς και βελτίωσης αποτυχημένων κατασκευών σε χαμηλές τιμές.

Διδάγματα από το 1908 για το 2008

του
Κωνσταντίνου
Χολέβα,
Πολιτικού
Επιστήμονα

Κατά την διάρκεια του παρελθόντος Ιουλίου είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω σε ένα μοναστήρι κοντά στην Κόνιτσα μία ενδιαφέρουσα ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Δρυινοπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσας κ. Ανδρέα. Η ομιλία ανεφέρετο στην εκατοστή επέτειο της Επανάστασης των Νεοτούρκων (Χουριέτ), η οποία εξεργάγη τον Ιούλιο του 1908. Θυμίζω ότι οι Νεότουρκοι περιόρισαν την εξουσία του Σουλτάνου και υποσχέθηκαν ελευθερία και δικαιώματα στις διάφορες εθνότητες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Με αυτή την αφορμή σταμάτησε και η δράση των ενόπλων ομάδων των Ελλήνων Μακεδονομάχων. Παρά τις ελπίδες που καλή-

πλεργήθηκαν γρήγορα οι Νεότουρκοι έδειξαν το πραγματικό τους πρόσωπο. Το 1909 άρχισαν την γενοκτονία των Αρμενίων και το 1914 την γενοκτονία των Μικρασιατών Ελλήνων. Στην πολύ ενδιαφέρουσα ομιλία του ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε μεταξύ άλλων και τὰ εξής:

«Πολλές ελληνικές προσωπικότητες εκδηλώθηκαν φανερά υπέρ του Χουριέτ. Ανάμεσά τους ο πρώην Πρωθυπουργός Δημήτριος Ράλλης, ο οποίος σε ομιλία του στο Μοναστήρι (σ.σ. σήμερα ανήκει στα Σκόπια) και απευθυνόμενος κυρίως στους οργανωμένους στο Μακεδονικό Κομιτάτο, ετόνιζε: «Κύριοι, το Χουριέτ καλύπτει όλες τις εθνότητες. Το εθνικόν σας καθήκον είναι πλέον η αμέριστος συνεργασία σας με τα των άλλων εθνοτήτων και των Τούρκων. Προηγείται δε η συνεργασία μετά των Τούρκων». Από την άλλη, όμως,

μεριά δεν ήσαν λίγοι και αυτοί που μπόρεσαν να δουν μακρύτερα, πέρα από τις γιορτές και τα πανηγύρια που είχε προκαλέσει το Χουριέτ. Ανάμεσά τους ήταν ο Οικουμενικός Πατριάρχης Ιωακείμ ο Γ', ο οποίος επανειλημμένως εδήλωνε: «Οι Νεότουρκοι είναι πρωτίστως Τούρκοι. Θα είναι επικίνδυνη αφέλεια διά τον Ελληνισμόν να φαντάζεται ότι κατέλαβαν την εξουσίαν δια να διαλύσουν την αυτοκρατορίαν των. Τουναντίον, ήλθαν διά να την ενισχύσουν. Και δεν θα επιτρέψουν εις τας εθνικάς μειονότητες να υψώσουν την κεφαλήν». Και όπως απεδείχθη εκ των υστέρων, η διορατικότητα αυτή του αξιολύτου Πατριάρχη Ιωακείμ υπήρξε αθάνητη και ακριβής».

Στις επισημάνσεις αυτές του Μητροπολίτου Κονίτσας θα ήθελα να προσθέσω μία δική μου παρατήρηση. Η α-

φέλεια και η πολιτική μωρολογία του Δημητρίου Ράλλη, ο οποίος είχε πιστέψει τις υποσχέσεις των Νεοτούρκων, θυμίζει την σημερινή αφέλεια ορισμένων συμπατριωτών μας, οι οποίοι πιστεύουν ότι η προσέγγιση της Τουρκίας προς την Ευρώπη θα λύσει τα ελληνοτουρκικά προβλήματα. Η εσφαλμένη αντίληψη του Δ. Ράλλη μου φέρνει στο νου την στάση ορισμένων Κυπρίων πολιτικών, οι οποίοι νομίζουν ότι θα λύσουν το Κυπριακό αγκαλιάζοντας τον Ταϊλάτ και απεννοχοποιώντας τον Αττίλα. Δυστυχώς ο Ελληνισμός δεν διδάσκεται από την ιστορία και από τα παθήματά του. Επί εκατό χρόνια ακούμε κάποιους να μας καλούν να υποκύψουμε στις τουρκικές επιθυμίες προς όφελος της ειρήνης. Όπως ο Δ. Ράλλης —καλόπιστα ίσως αλλά με επικίνδυνα αποτελέσματα— καλούσε τους Έλληνες της

Μακεδονίας να απολαύσουν τη ... γενναιοδωρία των Νεοτούρκων, έτσι ακούσαμε και το 2004 ορισμένους Έλληνες πολιτικούς να καλούν τους Κυπρίους να δεχθούν το Σχέδιο Ανάν. Οι Νεότουρκοι υποσχέθηκαν Σύνταγμα, όπως και ο Ανάν υποσχέθηκε νέο Σύνταγμα. Και στις δύο περιπτώσεις ο λύκος φορούσε δέρμα προβάτου. Κάτω από το περιτύλιγμα των ωραίων συνθημάτων κρυβόταν και στις δύο περιπτώσεις η δολιότητα και η νομιμοποίηση του τουρκικού εθνικισμού.

Όσοι ακολουθούν σήμερα το πνεύμα των προειδοποιήσεων του Πατριάρχου Ιωακείμ του Γ' χαρακτηρίζονται ως «εθνικιστές», «πολεμοχαρείς», «αντιτούρκοι» κ.λπ. Κι όμως η πορεία των Νεοτούρκων και το μένος τους κατά των Χριστιανικών Αυτοκρατοριών δικαίωσε τον επιφυλακτικό Πατριάρχη. Εί-

μαι βέβαιος ότι στην εποχή του κάποιοι αντίπαλοί του θα τον περιέλιψαν με τα συνθήματα... κοσμητικά επίθετα διαφωνώντας με την δυσπιστία του έναντι των Τούρκων. Ο σπουδαίος αυτός εκκλησιαστικός άνδρας, γέννημα και θρέμμα του Βλαχοφώνου Ελληνισμού, γνώριζε πολύ καλά ότι η τουρκική πολιτική παραμένει εθνοκεντρική, υπομονετική και προσηλωμένη στον στόχο της, είτε περιβάλλεται το ένδυμα του Οθωμανισμού, είτε αυτό του φιλελευθερισμού, είτε υπό τον Σουλτάνο είτε υπό τους Νεοτούρκους, είτε με κεμαλικό είτε με ισλαμικό καπέλλο, είτε εκφράζεται με την σκληρότητα του Ντενκτάς ή με το συγκρατημένο χαμόγελο του Ταϊλάτ. Αυτοί μένοντες σταθεροί στους στόχους τους. Εμείς πότε θα αφηνισθούμε για να απαλλαγούμε από τις αφέλειες και τους μύθους με τους οποίους ζούμε;

ΕΚΑΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΜΕ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟΝ ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΕΠΙΚΡΙΝΟΥΝ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ «ΓΛΩΣΣΑΣ»

Ο διεθνιστικός αποχρωματισμός

του Αποστόλου
Παπαδημητρίου

Το κείμενο που ακολουθεί είναι επιστολή εκατό δασκάλων προς τον υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

«Αξιότιμε κύριε υπουργέ, Με τη συμπλήρωση δύο χρόνων διδασκαλίας των νέων βιβλίων του Δημοτικού Σχολείου, σας αποστέλλουμε την παρούσα επιστολή με πόνο ψυχής, με αγωνία και με φόβο για το μέλλον των παιδιών μας.

Πιστεύουμε ότι το μάθημα της «Γλώσσας» είναι το σημαντικότερο, διότι διδάσκεται περισσότερες ώρες και πάντως πρωινές, όταν η διάθεση και η αφομοιωτική ικανότητα των μαθητών είναι καλύτερες.

Κήρυκες του «πολιτισμού» της κατανάλωσης!

Με τα νέα βιβλία διαπιστώνουμε να χαράσσεται νέα άποψη και για το μορφωτικό αγαθό και για την ποιότητα της παρεχόμενης παιδείας. Μέχρι τώρα το μάθημα της «Γλώσσας» ήταν μάθημα που ανακεφαλαίωνε όλα τα άλλα μαθήματα και τα ενο-

ποιούσε, καθώς στην ύλη του υπήρχαν κείμενα από την Ιστορία, τα Θρησκευτικά, τη Γεωγραφία, τη Φυσική, τη Λαογραφία, κείμενα αναφορικά στον πολιτισμό, στη λαϊκή σοφία, παροιμίες, γνωμικά και άλλα.

Αλήθεια, γιατί με τα νέα βιβλία όλα αυτά υποχώρησαν; Γιατί δεν πρέπει τα παιδιά μας να τρέφονται με τον πλούτο του πολιτισμού μας και της παραδόσεώς μας; Γιατί δεν πρέπει να προβάλλονται πρότυπα; Γιατί δεν πρέπει να μαθαίνουν ότι ήρωας είναι αυτός που υπερβαίνει τον εαυτό του και προσφέρεται στην κοινότητα στην οποία ανήκει; Γιατί δεν πρέπει οι μαθητές μας να διαλέγονται με τις μεγάλες μορφές της πεζογραφίας μας και της ποιήσεώς μας και αντ' αυτού να διδάσκονται τη γλώσσα από τα πενιχρά κείμενα των εφημερίδων και των περιοδικών; Γιατί δεν πρέπει να ξεδιψάμε με το δημοτικό μας τραγούδι, με τη λαϊκή μας σοφία ή με τους μύθους του Αισώπου; Αλήθεια, γιατί; Γιατί πρέπει να τρέφονται με συνταγές μαγειρικής, όπως «μακαρόνια με κιμά» και «φασολάκια λαδερά»;

Πώς θα εμπνεύσει ο δάσκαλος τους μαθητές του, όταν έχει να τους διδάξει για μάθημα «οδηγίες χρήσεως καφετιέρας» και «μικρές αγ-

γελίες αγοραπωλησίας ακινήτων και σκαφών αναψυχής»; Πώς θα ανεχθεί δάσκαλος με στοιχειώδη πνευματική εντιμότητα, να στέκεται ενώπιον των μαθητών του και να διδάσκει απροκάλυπτα τον καταναλωτισμό, τον οποίο, εμμέσως πλην σαφώς, προωθούν τα κείμενα τέτοιας θεματικής; Πώς θα αρματώσει τους μαθητές του να αντιμετωπίσουν αύριο γενναία τη ζωή και τις δυσκολίες της, όταν πρότυπα γενναιότητας είναι η γάτα που σβήνει πυρκαγιές και το παιδί που αναγκάζεται από τους γονείς του να πάει μόνο του στην κατασκήνωση, για να πάνε και αυτοί διακοπές;

Τι πολίτες θέλουμε;

Με πόνο ψυχής και αγωνία περισσή για το μέλλον των παιδιών μας και του τόπου μας, σας παρακαλούμε να ξε-

σομε τους καρπούς της αγωγής μας. Ας ετοιμαστούμε να υποδεχτούμε μόνο και μόνο άτομα καταναλωτές και καταθλιπτικούς ανθρώπους.

Επικράτηση της ασημαντότητας

Εμείς οι δάσκαλοι, με τα νέα βιβλία βιώνουμε την απόλυτη επικράτηση της ασημαντότητας και είμαστε αναγκασμένοι να προσφύγουμε στη δοκιμασμένη και προσηφίλη μας μέθοδο, αυτή του «Κρυφού σχολείου». Θα συνεχίσουμε να διδάσκουμε τις αξίες και τα πρότυπα που στήριξαν το Γένος μας στις δύσκολες στιγμές του, αιώνες τώρα. Έστω και εκτός διδακτέας ύλης, θα διδάξουμε τον πολιτισμό μας και την ενγένει πνευματική μας συγκρότηση, γιατί το χρωστάμε σε αυτούς που πέρασαν, σε αυτούς που θά 'ρθουν...».

Η τιμωρία της ιστορίας

Το κείμενο καλεί, στη συνέχεια, τον υπουργό που τόλημψε να αποσύρει το βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού να επανεξετάσει, αν δεν είναι δυνατό να αποσύρει, και τα βιβλία της «Γλώσσας». Κληνουμε με κάποιο σχόλιο: Οι εκατό υπογράφωντες αποτελούν οπωσδήποτε ελίτιδα, αλλά είναι πολύ λίγοι, για να συγκινήσουν. Σήμερα οι ιθύ-

νοντες εκτιμούν τις σιωπηλές πλειονοψηφίες, τις οδοπρόθυμες να αποδεχθούν και να εφαρμόσουν τα πάντα. Η κρίση αξιών δεν αναμένεται στο μέλλον. Είναι παρούσα και έχει δηλητηριάσει όλο το κοινωνικό σώμα. Λίγοι είναι εκείνοι, που για θρησκευτικούς ή ιδεολογικούς λόγους θα μάχονταν για την κατάργηση των βιβλίων που καλλιεργούν τον διεθνιστικό αποχρωματισμό, όπως τον επιθυμεί η άρχουσα αστική τάξη στην εποχή της παγκοσμιοποίησης. Ναι, η αστική τάξη με την αίσθηση της παντοδυναμίας δεν αποκρύπτει ότι μοναδική της αξία είναι το χρήμα. Το θλιβερό είναι ότι τώρα που το διαπιστώνουμε είναι κάπως αργά. Η κατακύβη της Δύσης όχι μόνο δεν μας φρονιμάτισε, αλλά αντίθετα την εκλάβαμε ως πρόοδο και ακολουθούμε κατά βήμα τους παρηκμασμένους στον κατήφορό τους. Στις περιπτώσεις παρακμής δύσκολο είναι να συνειδητοποιήσουν οι πολλοί την ανάγκη μεταβολής. Τα παθήματα θα μας διδάξουν και ίσως μας επαναφέρουν στο δρόμο των αξιών. Σε αντίθετη περίπτωση είμαστε καταδικασμένοι να υποστούμε την τιμωρία της Ιστορίας. Γιατί τάχα να μας σεβαστεί αυτή; Μήπως στο «χρηματιστήριο» της έχουν αξία οι προγονικές μας δάφνες;

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΑΛΕΞΗΣ Π. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Το τέλος του κοινωνικού κράτους; Αριστερά και συνδικάτα μπροστά στην απορρύθμιση

Στο νέο του βιβλίο, ο γνωστός εργατολόγος, εκθέτει τις απόψεις του για το μέλλον της ανθρώπινης εργασίας, του κοινωνικού κράτους και της κοινωνικής ασφάλισης, στα πλαίσια της κυρίαρχης στον πλανήτη νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης.

Δεν περιορίζεται, όμως, σε απλές διαπιστώσεις και καταγραφές. Προχωρά παραπέρα. Ανιχνεύει διαλεκτικά έναν άλλο δρόμο ανάπτυξης και κοινωνικής αλληλεγγύης, που βρίσκεται στον αντίποδα της πολιτικής τεχνοδομής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το βιβλίο, δικαιολογημένα, έτυχε θερμής υποδοχής από το αναγνωστικό κοινό. Η πρώτη έκδοση εξαντλήθηκε εντός ολίγων εβδομάδων. Η νέα έκδοση είναι εμπλουτισμένη με θέματα που αφορούν το μεταναστευτικό ζήτημα και τη μεσο-συνεδριακή πορεία του ΠΑΣΟΚ.

Χρήσιμο το πόνημα του Αλέξη Μητρόπουλου σε κάθε άνθρωπο, που νοιάζεται για τον τερματισμό της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης. Που αγωνίζεται κοινωνικά, για να επανέλθει η επικυριαρχία του πολιτικού επί του οικονομικού, για να επιβληθούν κοινωνικές ρυθμίσεις επί των ανεξέλεγκτων δυνάμεων της αγοράς.

(Εκδόσεις Α. Λιβάνης)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ-ΦΑΝΗΣ ΜΑΛΚΙΔΗΣ (επιμ.)

Προκλήσεις Ασφάλειας για την Ελλάδα και την Κύπρο

Είναι ένας συλλογικός τόμος με κείμενα για τις σημερινές διεθνείς συγκυρίες, οι οποίες χαρακτηρίζονται από μια νέου είδους ρευστότητα, μία ρευστότητα οφειλόμενη σε παράγοντες που εμφανίζονται για πρώτη φορά με τόση επίδραση, που, μαζί με πιο παραδοσιακούς, επιφέρουν ανατροπές και προκαλούν εύκολα αστάθεια στο διεθνές σύστημα, οδηγώντας τα εθνικά κράτη αντιμετώπιση με προκλήσεις σε πολλά επίπεδα.

Στην ευρύτερη περιοχή μας, Βαλκάνια (Νοτιοανατολική Ευρώπη), Ανατολική Μεσόγειο, Μέση Ανατολή, Νότιο-Κεντρική Ασία, συνυπάρχουν, παράλληλα ή συγκρουσιακά, παλαιοί και νέοι ανταγωνισμοί οι οποίοι, με την ανάμειξη των Ηνωμένων Πολιτειών, δημιουργούν ευκαιρίες ισχύος και συμμαχιών πέραν των στεγανών του παρελθόντος αλλά, ταυτόχρονα, πολύ εύκολα και τις προϋποθέσεις σύγκρουσης. Η αρχή της εθνικότητας όχι μόνο δεν έχει υποχωρήσει μετά το τέλος του Ψυχρού πολέμου αλλά παρουσιάζεται ενισχυμένη και πρωτεύουσα. Τι άλλο μαρτυρεί η περίπτωση των Σκοπίων ή ο αλβανικός εθνικισμός;

Στο μέγα θέμα της ενέργειας η σημασία της εγγύς και ευρύτερης περιοχής μας συνεχώς αναβαθμίζεται. Παρόλο που αναστατωμένο λόγω, τα τελευταία χρόνια, για εναλλακτικές πηγές ενέργειας, το πετρέλαιο θα παραμείνει για πολλές δεκαετίες ακόμη η

πρώτη και κύρια πηγή με όλη τη συνεπακόλουθα που η κατοχή και η χρήση του προκαλεί.

Εξαιρετικά ενδιαφέρουσα για την ευρύτερη περιοχή είναι η επανεμφάνιση σε παράγοντες που πολύ φιλόδοξες αξιώσεις. Αξιοποιώντας στο έπακρο το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο εξυγιανείται οικονομικά, γεγονός που της επιτρέπει να διεκδικεί επιπρόσθετα και έλεγχο στις πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες και όχι μόνο.

Στο βιβλίο περιέχονται τα κείμενα: Κύρας Αδάμ, Φανερές και Αφανείς Συνιστώσες της Τουρκικής Επιθετικότητας στο Αιγαίο, Φάνη Μαλκίδη, Το αλβανικό εθνικό ζήτημα μετά τον Ψυχρό Πόλεμο, Βασίλειου Γραμματικά, Το Πείραμα της Βοσνίας - Ερζεγοβίνης, Παναγιώτη Ήφαιστου, Ελληνική Εθνική Στρατηγική, έννοια, σκοποί, προϋποθέσεις επιτυχούς εκπλήρωσης: Η περίπτωση της ευρωπαϊκής προοπτικής της Κύπρου, Χρήστου Αλεξάνδρου, Η παρούσα συγκυρία της ελληνοτουρκικής αντιπαράθεσης, Σταύρου Λυγερού, Το κουρδικό ζήτημα, Η Τουρκία οι ΗΠΑ και η Ελλάδα, Άγγελου Συρίγου, Κυπριακό πριν και μετά το σχέδιο Ανάν, Κώστα Βενιζέλου, Ο διαχρονικός ρόλος της Βρετανίας στο Κυπριακό και Φάνη Μαλκίδη Οικονομικές σχέσεις, εξωτερική και εσωτερική πολιτική και κοινωνία στη σύγχρονη Ρωσία.

(Εκδόσεις Παπαζήση 2008)

Χρήστος Παπακυριακόπουλος: 'Ο έρημίτης του Πρίνστον

Έναν από τους μεγαλύτερους νεοέλληνες μαθηματικούς με διεθνές βεληνεκές θά τιμήσει το Πανεπιστήμιο του Πρίνστον των ΗΠΑ. Πρόκειται για τον Χρήστο Παπακυριακόπουλο, με ρηξικέλευθη και μεγίστη προσφορά σ' ένα από τους πιο δύσκολους κλάδους των μαθηματικών της Γεωμετρικής Τοπολογίας.

Ο κλάδος αυτός εμφανίζεται στις αρχές του 20ού αιώνα από τον μέγα νομπελίστα μαθηματικό Ανρί Πουανκαρέ. Μία εικόνα του αποδείχθηκε

πρόσφατα από το Ρώσο μαθηματικό Γρηγόρη Πέρεσμαν. Η μακρά προσπά-

θεια της διεθνούς μαθηματικής κοινότητας ν' αποδείξει την εικόνα Πουανκαρέ οδήγησε σε μεγάλες ανακαλύψεις στον κλάδο της Γεωμετρικής Τοπολογίας. Ρηξικέλευθη και μέγιστη υπήρξε, επ' αυτού, η προσφορά του Παπακυριακόπουλου. Μεταξύ άλλων απέδειξε μία εικόνα που έμενε αναπόδεικτη επί 40 χρόνια!

Ο Παπακυριακόπουλος υπήρξε ο πρώτος, διεθνώς, μαθηματικός που του απένεμθη το θραβείο Βέμπλεν της Αμερικανικής Μαθηματικής Έταιρείας.

Επί πλέον, ήταν υπόδειγμα Έλληνα και πατριώτη. Από το 1949 μέχρι το θάνατό του το 1976 εργάστηκε ως Μαθηματικός Έρευνητής στο Έρευνητικό Κέντρο του Πρίνστον.

Τώρα, το Πανεπιστήμιο του Πρίνστον, κάλεσε τον εξαίρετο μαθηματικό συγγραφέα και ακούραστο έρευνητή Εύαγγελο Σπανδάλο να παρουσιάσει το βιβλίο του: «Χρήστος Παπακυριακόπουλος, ο έρημίτης του Πρίνστον», κατά τον Απρίλιο του 2009 στην εκεί πανεπιστημιακή κοινότητα.

Η Παλαιά Διαθήκη σήμερα

Το περιοδικό «Σύναξη» και οι εκδόσεις «Αρμός» διοργανώνουν συζήτηση με αφορμή την έκδοση του βιβλίου του Μιλτιάδη Κωνσταντίνου, «Παλαιά Διαθήκη». Αποκρυπτογραφώντας την πανανθρώπινη κληρονομιά».

Θα μιλήσουν ο θάνας Λίποβατς, καθηγητής του Πάντειου Πανεπιστημίου, ο π.

Αντώνιος Πινακούλλας, πτυχιούχος θεολογίας και Νομικής και ο συγγραφέας του βιβλίου Μιλτιάδης Κωνσταντίνου, καθηγητής του ΑΠΘ. Θα ακολουθήσει διάλογος.

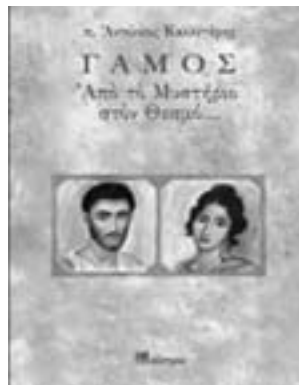
Η εκδήλωση θα γίνει τη Δευτέρα 24 Νοεμβρίου 2008, ώρα 19:00, στον χώρο των εκδόσεων «Αρμός», Μαυροκορδάτου 11, στο κέντρο της Αθήνας.

Εκδήλωση-Συζήτηση για το Γάμο

Εκδήλωση με θέμα «Ο Γάμος σήμερα από πνευματική, κοινωνιολογική και ψυχολογική σκοπιά», γίνεται με αφορμή δύο βιβλία των εκδόσεων «Μαΐστρος».

Θα μιλήσουν οι: π. Αντώνιος Καλλιγέρης, θεολόγος, κοινωνιολόγος, Ειρήνη Μιχαηλίδου, βιολόγος, σύμβουλος ψυχικής υγείας, αρχιμ. Συμεών Βενετσιάνος, θεολόγος, οικονομολόγος. Θα συντονίζει η Εύη Βουβλαράκη-Πισίνα, θεολόγος, συγγραφέας.

Η εκδήλωση θα γίνει την Τετάρτη 19 Νοεμβρίου, ώρα 20.00 στην Αίθουσα Γραφείου Νεότητας Ι. Αρχιεπισκοπής Αθηνών, Αγίας Φιλοθέης 19-21, Πλάκα (τηλ.: 210-

8104262].

Τα βιβλία που δίδουν αφορμή για την εκδήλωση είναι: «Γάμος, από το Μυστήριο στο Θεσμό...», του π. Αντ. Καλλιγέρη και «Από το παραμύθι στην Αληθινή Ζωή», της Είμυ Μπέτυ Λου Μπέτνερ των εκδόσεων «Μαΐστρος».

Τα κοινωνικά δικαιώματα ανά τον κόσμο

Το Εργαστήριο Συγκριτικού και Ευρωπαϊκού Εργασιακού Δικαίου του Πανεπιστημίου Θράκης και οι εκδόσεις Παπαζήση παρουσιάζουν το συλλογικό έργο «Τα κοινωνικά δικαιώματα σε υπερεθνικό επίπεδο ανά τον κόσμο - Προκλήσεις και προοπτικές», στο χώρο εκδηλώσεων του βιβλιοπωλείου Ιανός (Σταδίου 24), την Πέμπτη 20 Νοεμβρίου και ώρα 12,30 μ.μ.

Το βιβλίο θα παρουσιάσουν οι: Κώστας Βεργόπου-

λος, Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Παρισιού και στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, Αντώνης Μανιτάκης, Καθηγητής στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και Σάββας Ρομπόλης, Καθηγητής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Την εκδήλωση θα κλείσει ο Καθηγητής Νικόλαος Αλιπράντης, που είναι και ο Διευθυντής του Εργαστηρίου.

Η Ελληνοχριστιανική Ιδεολογία

Το βιβλίο «Η Ελληνοχριστιανική Ιδεολογία και ο ιεροφάντης του Νεοελληνισμού Σπυρίδων Ζαμπέλιος» θα διατίθεται προς 10 ευρώ στην Συνδιάσκεψη της «Χριστιανικής».

Τα έσοδα από την πώληση του βιβλίου θα δοθούν προς ενίσχυση της εφημερίδας.

Από τη Ραβέννα στην Ελούντα

Στα πλαίσια των εκδηλώσεων για τη συμπλήρωση 50 χρόνων από της ίδρύσεως της «Πανελληνίου Ορθόδοξου Ενώσεως» ο πανοσιολογιότατος Αρχιμανδρίτης π. Σαράντης Σαράντος θα ομιλήσει τη Δευτέρα 24 Νοεμ-

βρίου και ώρα 7 μ.μ. εις την αίθουσα της Αρχαιολογικής Εταιρείας (Πανεπιστημίου 22) με θέμα:

«Από τη Ραβέννα έως την Ελούντα, βήματα οικουμενιστικά».

Είσοδος ελεύθερη.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ «Χ» ΤΟΥ 2009

άφιερωμένο στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Πανευρώπη των Λαών

Κυκλοφορεί τις άμεσες επόμενες ημέρες Ημερολόγιο της ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ για το 2009 αφιερωμένο στο θέμα:

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΕΛΛΑΔΑ και άγνες των λαών για την Πανευρώπη της δικαιοσύνης και της συνεργασίας.

Το εορτολόγιο-ήμερολόγιο, εκτός των εορτών της Εκκλησίας μας και των ιερών αναγνωσμάτων και των κατά μήνα σελίδων για τις ημερολογιακές σημειώσεις, περιλαμβάνει ένα πλήθος ενημερωτικών και σημαντικών κειμένων όπως:

- Ευρώπη: Ιστορική ματιά
- Χριστιανικός Έλληνοισμός στην Ευρώπη
- Καινούργιο μήνυμα ισότητας των λαών του Άπ. Παύλου, στην Ελλάδα και την Ευρώπη
- Όραματιστές της ευρωπαϊκής συνεργασίας
- Έλπίδες και ανησυχίες Έλλήνων πνευματικών ανθρώπων και πολιτικών για την Ευρώπη
- Μηνύματα και κριτική της Ε.Ε. από προκαθημένους Όρθοδόξων Εκκλησιών
- Βασικά άρθρα της Συνθήκης της Ε.Ο.Κ. (1957) και όργανα λειτουργίας της Ε.Ε.
- Αποφάσεις Συνεδρίων της Χ.Δ. και κριτική του Ν. Ψαρουδάκη για την Ε.Ο.Κ. - Ε.Ε.
- Κείμενα για την Πανευρώπη των Λαών και της Δικαιοσύνης κ.ά.

ΖΗΤΕΙΣΤΕ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ «Χ» ΚΑΙ ΣΕ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

«Η εξουσία των τραπεζών είναι απρόσωπη και τα μονοπωλιακά συγκροτήματα είναι ανώνυμοι θεομοί. Δεν ξέρουμε ακόμα ποιος είναι ο υπεύθυνος για τις δυστυχίες του σύγχρονου κόσμου. [...] Το χρήμα είναι μια απάνθρωπη και απρόσωπη δύναμη.»

Νικόλαος Μπερδιάγιεφ, Τό πεπρωμένο του ανθρώπου στο σύγχρονο κόσμο. 1934

Δάκρυα και ελπίδα για τον Ομπάμα

Ίσως δεν υπήρξε άλλος υποψήφιος για την προεδρία στην Ιστορία των ΗΠΑ, ο οποίος να είχε τέτοια υποστήριξη από την παγκόσμια κοινή γνώμη, όσο ο Μπάρακ Ομπάμα. Δείγμα, βεβαίως, του ποιος είναι ο παγκόσμιος κυρίαρχος σήμερα αλλά και φαινόμενο που σχετίζεται με την έκπτωση των πολιτικών ηγεσιών σε όλο τον κόσμο. Είναι χαρακτηριστικό το πανό που κρατούσε Βερολινέζος: «Ομπάμα για Καγκελάριος»!

Ομπάμα στα σουαχίλι θα πει Ευλογημένος ή Μακάριος, κατά μία άλλη εκδοχή. Φάνηκε καθαρά όλες αυτές τις μέρες ότι η ανθρωπότητα αναζητά τον ευλογημένο ηγέτη, ο οποίος θα μπορούσε να εκφράσει στο πρόσωπό του, αν μη τι άλλο, την ελπίδα ότι το αύριο δεν θα είναι τόσο ζοφερό. Βλέπεις όλοι, από τον απερχόμενο Μπους μέχρι τους οικοδόγους και από τους οικονομικούς αναλυτές μέχρι τους ιεροκήρυκες προφητεύουν ένα μέλλον με πολλή δεινιά: τρομοκρατία, φαινόμενο του θερμοκηπίου, κατάρρευση του χρήματος, φτώχεια, πείνα, κοινωνική αποδιάρθρωση, ηθική έκπτωση κ.λπ.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ετυμηγορία του αμερικανικού λαού έχει στοιχεία ελπίδας. Κατά πρώτον ήταν μια νικήρ καταδίκη της πολιτικής Μπους, ο οποίος είχε χάσει προ πολλού το «νηθικό» πεονέκτημα, μέσα σε αλληπαλά ψέματα και απανθρωπίες στο Ιράκ. Η κυβέρνησή του αποχωρεί εν μέσω μιας πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης. Έπρεπε να την περιμένουμε την αποδοκιμασία σε μια χώρα που το πόσα βγάξεις λέει περισσότερα από το ποιος είσαι.

Δεν παραβλέπουμε, επίσης, το γεγονός ότι για την έγχρωμη κοινότητα των ΗΠΑ, που έχει πρόσφατες τις μνήμες της κακοποίησης της από τους λευκούς, η εκλογή ενός μαύρου προέδρου είναι μια πύτρωση. Αυτό δείχνουν τα δάκρυα του αιδεσιμώτατου Τζέσε Τζάκσον (φωτό), διεκδικητή παλαιότερα του προεδρικού χρίσματος, και οι ευχές στον νέο πρόεδρο από την κόρη του μάρτυρα Μάρτιν Λούθερ Κινγκ.

Στη χώρα μας υπήρξε μια ομοβροντία υποστήριξης από τον τύπο, που έφτασε μέχρι και τη χαζοχαρούμενη μειονεξία μερικών αστέρων της δημοσιογραφίας, που κατασκύνωσαν επί μήνα έξω από τα γραφεία του Ομπάμα στο Σικάγο. Μέχρι και η «Αυγή» «πέταξε τη σκούφια της», μιλώντας για «δύο υποψήφιους από εντελώς διαφορετικούς κόσμους με εκ διαμέτρου αντίθετες "κοσμοθεωρίες"...»! (4/11) Ίσως να υπονοεί αυτό που έλεγαν κάποιοι από το στρατόπεδο Μακείν, ότι δηλαδή ο Ομπάμα είναι κομμουνιστής. Θου, Κύριε!

Ήταν «μια κάποια λύση» η εκλογή Ομπάμα, λοιπόν, ποιος διαφωνεί. Έχουμε κι εμείς ελπίδες—όχι αυταπάτες—ότι επί μέρους πράγματα ίσως αλλάξουν στην πολιτική των ΗΠΑ. Δεν ξεχνάμε όμως ότι ο Μπάρακ Ομπάμα θα είναι από τις 20 Ιανουαρίου ο νέος πλανητάρχης, με ό,τι αυτό σημαίνει. Ευχόμαστε ειλικρινά οι ελπίδες να μη διαψευστούν. Εάν διαψευστούν θα είναι μία ακόμα προδοσία για τον καθημαγμένο κοσμάκη.

Μέχρις ότου καταλάβουν οι λαοί ότι αυτό, που κρατούν στο χέρι, είναι το μέλλον τους και όχι η ψήφος μιας αλλαγής, που εξαγγέλλθηκε πολλακίς και ουδέποτε ήρθε.

Κωνσταντίνος Μπλάθρας

«Τα ιερά κείμενα μιλάνε για την κόλαση των αμαρτωλών που πέθαναν χωρίς ν' αλλάξουν... Μα, για την κόλαση αυτή δεν μας πέφτει λόγος... Εμάς μας ενδιαφέρει η κόλαση σ' αυτή τη ζωή. Γιατί είναι η κόλαση που τη ζούμε και δεν την περιμένουμε. Μιλάμε για την «κόλαση» της κοινωνίας! Όσοι μπήκαν φυλακή και την έζησαν, ξέρουν πόσο μεγάλο κακό είναι η υπόθεση του σωφρονισμού να γίνεται κόλαση! Η φυλακή που γίνεται κόλαση δεν σωφρονίζει: εξαχρειώνει!...»

«Η ΦΥΛΑΚΗ»
ΝΙΚ. ΨΑΡΟΥΔΑΚΗ
Εκδόσεις Μήνυμα
1976

9 ΜΠΟΦΟΡ...

Υπάρχει και δεν το ξέραμε Τράπεζα Δανείων Ηθικής στην πλειτεία Κομμουνισμού.

Το ανακοίνωσε ο πρόεδρος του Συνασπισμού, Αλέξ. Τσίπρας. «Αυτό που ζητάνε (οι πολίτες) από εμάς, είναι να δώσουμε ένα δάνειο ηθικής στο πολιτικό σύστημα...».

Δεν γνωρίζουμε αν τελικά θα δοθεί το σωτήριο αυτό δάνειο, γιατί έτσι μόνο με την ηθική της τράπεζας του ΣΥΝ θα σωθεί το ανήθικο και σάπιο πολιτικό σύστημα και κατ' επέκταση και το κοινωνικό. Ο Καπιταλισμός δηλαδή! Σωθήκαμε...

Miracolo! Miracolo! Οι τραπεζίτες έκαναν την χάρη στην Κυβέρνηση και θα δεχθούν το πεσκέσι που τους στέλνει.

Ο Τα(ρα)τούλης εκτός Ν.Δ. και η Ν.Δ. εκτός πραγματικότητας.

Δεν θα ευχηθούμε τίποτε στον βουλευτή Αρκαδίας. Θα τον ρωτήσουμε μόνο: Αυτά που κρένεις ως παπάς δεν τάξερεις σαν διάκος;

Ο Αιλογοσκύφης διατίενεται ότι πάμε καλά.

Οι εργολάβοι του Δημοσίου—κάπως αθλιώς τους είχε αποκαλέσει ο σουβλακομάχος του Μπαϊρακτάρη—είναι δίπλα στον πολίτη και του κάνουν το κυριακάτικο τραπέζι.

Με κάθε εφημερίδα τους δίνουν εκπτώτικα κουπό-

νια για τα σούπερ-μάρκετ.

Αρωγός της προσφοράς η Κυβέρνηση που εκτός από τα δημοσία έργα θα δώσει—μεσούσης της κρίσεως—22,4 εκ. ευρώ στα ΜΜΕ.

Αρχοντίες με ξένα κόλλυβα!

Και το πόπολο στον τζόγο. Ξοδεύει περισσότερα απ' όσα δαπανά για Υγεία - Παιδεία η Πολιτεία.

Ήτοι: 10 δις ευρώ ετησίως ή 800 ευρώ κατά κεφαλήν ποντάρισμα ή 4% του Α.Ε.Π. μας θυμίζει με πρωτοσέλιδό του ο Ελεύθερος Τύπος.

«Ελλάδα, Σιγκαπούρη, Μασσαχουσέτη τα Ελ Ντοράντο της παγκόσμιας βιομηχανίας νόμμου και παράνομου στοιχήματος».

Πάντα πρωτιές!

Black Jak ανάπτυξη πλέγεται στην ορολογία του εγχώριου Νεοφιλελευθερισμού.

«Η σχέση μας με την Ιστορία μας δεν είναι υγιής. Είναι μια συλλογή από ψέματα», λέει ο Τούρκος συγγραφέας και καθηγητής Μουράτ Μπελγκέ (ΤΑ ΝΕΑ 3/11/2008). Μιλάει για τον Κεμάλ Ατατούρκ, ο οποίος «αποδόμησε» 600 ετών Οθωμανικό Κράτος.

Κάπως έτσι «στα ψέματα» κήκε η Σμύρνη. Κάπως έτσι «στα ψέματα» άδειασε κι η Πόλη από τους Ρωμιούς.

«Συνεχίζουμε τις μεταρρυθμίσεις», λέει και ξαναλέει ο Καραμανλής.

«Τρίντα χρόνια τώρα, οι μεταρρυθμίσεις γίνονται, αλλά από την ανάποδη. Είναι οι μεταρρυθμίσεις που σερβίζουν στο πιάτο των μεγαλοκαρχαριών του χρήματος ολόένα και πιο ζουμερά φυλέτα», λέει ο Σερζ Χαλμί στη «Μοντ Ντιπλοματίκ» (ΤΑ ΝΕΑ 8-9/11/2008).

Καλή όρεξη, Μπαράϊρα-καρόπαιδες!

Χαρά μεγάλη στην προοδευτική παράταξη η νίκη του Ομπάμα. «Η νίκη της αριστεράς»!

Με σπόνσορα το χρηματιστηριακό κεφάλαιο!

«Νίκη Νίκη, όπου έχω νικηθεί...» (Ελύτης), σύντροφοι.

ο βοριάς

